

SUOMEN TEOSOFISEN SEURAN

XII:sta VUOSIKOKOUS

Suomen Teosofisen Seuran Päämajassa
Pakinkylässä kesäkuun 8—9:nä 1919

E. VALTAMON kirjapaino
Helsinki, Oulunkylä, 1919

Pöytäkirja

Suomen Teosofisen Seuran XII:nnesta vuosikokouksesta S. T. S:n Päämajassa Helsingin pitäjän Pakinkylässä kesäkuun 8—9 p:nä 1919.

Perustaja-ylisihteeri Pekka Ervast avasi Suomen T. S:n XII vuosikokouksen seuraavin sanoin:

Suomen Teosofisen Seuran jäseninä olemme nyt koontuneet viettämään 12:sta vuosikokoustamme ja vuosijuhlaamme. Ja koska me täällä kokoontuessamme kerran vuodessa aivankuin astumme Mestarin kasvojen eteen, niin meidän sopii ja meidän tulee aina kokouksen alussa kääntää ajatuksemme Mestariin, rukoilla Hänen apuaan, Hänen valoaan ja Hänen viisauttaan, asettaa itsemme sellaisina kuin olemme Hänen silmäinsa eteen ja samalla itse sisässämme luvaten, että me tahdomme ihmisinä koettaa vaeltaa ja suorittaa Mestarin työtä elämämme taipaleella. Ja kun olemme näin kokoontuneet, niin on meidän tärkeätä heti alussa saada kiinni siitä avaimesta, siitä taika- eli voimasanasta, joka avaa meille tämän kokouksen henkisen sisällön. Meidän täytyy siis kohdistaa ajatuksemme, rukouksemme mietiskelyssämme siihen tämän kokouksen henkiseen sisältöön, joka saa ilmauksensa jossain taikasanassa. Mikä on tämä taikasana? Koetan sitä lyhyesti kuvata.

Mestari! Niinkuin Sinä olet luvannut, niin on meidän synnyinmaamme, meidän Suomemme tullut vapaaksi ja itsenäiseksi. Meidän kansamme on vapaa ja itsenäinen kansa.

Sen ei tarvitse etsiä ohjausta ulkoapäin, sen ei tarvitse totella toisia, ulkoisia valtoja vaeltaessaan elämän tiellä ja valitessaan itselleen kulttuuritehtävän. Se saa kulkea omia teitään, niinkuin se sisässään tuntee, että sen tulee kulkea.

Me Teosofisena seurana olemme nyt kokoontuneet varsinaisesti ensimmäisen kerran, kun Suomi on täydellisesti vapaa ja itsenäinen, tunnustetusti vapaa ja itsenäinen. Sentähden myös meidän seuramme tällä hetkellä kokoontuu vapauden ja itsenäisyyden merkissä. Ja sentähden jokainen meidän seuramme jäsenistä, jokainen meistä, jotka täällä nyt olemme läsnä, me olemme kokoontuneet tänne vapaina ja itsenäisinä olentoina, vapaina ja itsenäisinä ihmisinä. Me emme ole kokoontuneet tänne ainoastaan joukkona, vaan joukkona, joka on kokoonpantu vapaista ja itsenäisistä yksilöistä. Sentähden meidän seuramme ja meidän liikkeemme menestys ja henkinen edistyminen, riippuu meidän kaikkien hartioillamme. Me saamme kaikki kantaa omaa taakkaamme, jotta oikein osaisimme käyttää etuoikeuksiamme. Jokainen meistä, joka nyt on täällä, on vapaa ja itsenäinen olento, ihminen, ajattelijä. Jokainen on vapaa ja itsenäinen teosofi. Jokainen tuntee, että hän on osa suuresta teosofisesta liikkeestä. Jokainen tuntee, että hän kantaa osansa tästä teosofisesta liikkeestä ja että hänen tehtävänsä on kantaa kortensa yhteiseen pesään.

Sentähden olkoon jokaisen mieli vapaa, itsenäinen. Ja valaiskoon Mestarin viisaus meidän kaikkien sydäntä. Tätä nyt hetken mietiskelkäämme. Kantakaamme sielumme Mestarin kasvojen eteen. Avatkaamme rintamme ja paljastaakaamme sydämemme Hänelle, jolle sydämemme, jolle aivomme on kuin avattu kirja. Siis rukoilkaamme ja mietiskelkäämme.

Senjälkeen toimitettiin yleinen nimihuuto, jonka mukaan kokouksessa oli saapuvilla eri looshien edustajia ja irtojäseniä seuraavat määrät:

Helsingin Kalevala-looshista	27	Kuopion Vipusen-looshista	2
Tuonenkylän Kalervo	»	12 Mikkelin Otava I	»
Viipurin Sampo	»	7 T:reen Valonheittäjä	»
Helsingin Vägen	»	8 Mikkelin Otava II	»
Turun Aura	»	8 Vaasan Astra	»
Kotkan Väinölä	»	2 Vihannin Korventuli	»
Iisalmen Valoa kohti	»	4 Lohjan Lohjan-Loimu	»
Turun Aurora	»	3 Irtojäseniä	63
		eli yhteensä	149 jäsentä.

1 §. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin G. V. Mustonen, varapuheenjohtajaksi E. Happonen, pöytäkirjuriksi Elsa-Kirsti Koponen, pöytäkirjantarkastajiksi Yrjö Lehtinen ja Antti Aho, pikakirjuriksi Toivo Vitikka ja Helmi Rissanen sekä äänten laskijoiksi K. Laine ja Antti Aho.

2 §. Perustaja-ylisihteeri piti tervehdyspuheen, jossa hän painosti sitä seikkaa, että kun Teosofinen Seura on henkinen liike, ei sillä saata olla niin paljon ulkonaisia asioita, joista voidaan olla eri mieltä. Jos joku henkilö valitaan johonkin luottamustoimeen, niin hän samalla uhraa työnsä Mestarin alttarin eteen. Mutta koska vuosien kuluessa on käynyt yhä selymmäksi, ettei Perustaja-ylisihteeri ole saanut jäsenten yksimielistä kannatusta, niin ei hän voi itse olla johtavassa asemassa. Vuosikokousohjelmassa on sellaisia keskustelukysymyksiä kuin suuntakysymys ja mrs Besantiin vetoaminen. Se keskustelu on aivan aatteellista laatua.

Helluntaina tapahtui pyhän hengen vuodatus. Kun vuosikokouksemme on helluntaina, niin toivoi Perustaja-ylisihteeri, että kokouksemme muodostuisi sellaiseksi missä pyhä henki vuodatetaan. Kokousajan kautta on meille tarjottu harvinainen tilaisuus keskustella periaatteellisista ja henkisistä asioista, siitä mitä on Teosofinen Seura ja sen työ, ja onko sen työ jonkun arvoista.

Perustaja-ylisihteerin tervehdys vuosikokoukselle oli, että se voisi oikein käyttää tätä tilaisuutta.

3 §. Perustaja-ylisihteeri luki vuosikokoukselle Kajaanista, Oulusta ja Geflestä saapuneet sähkösanomat:

»Rauhan ja sopusoinnun veljellinen tervehdys.

Kajaanin Teosofinen lukurengas.»

»Yhteisymmärrys ja rauha vallitkoot tässä vuosikokouksessa. Mestarien valo ja viisaus johtakoot työmme siunaustatuottavaksi kansallemme.

Rauha-looshi.»

Kirjallisia tervehdyksiä vuosikokoukselle olivat lähettäneet Kurikan Etsijä-looshi, eräs S. T. S:n irtojäsen sekä Tampereen looshin vanhin jäsen, rouva Gluud.

Suullisten tervehdysten sarjan alotti Antti Aho lausuen *Kalevala-looshin* puolesta toivomuksen, että tästä vuosikokouksesta muodostuisi sopusoinnun juhla. Mutta tämä on mahdollista ainoastaan siten, että kaikki koetamme olla niin todellisia teosofeja kuin suinkin, että koetamme

käsitellä kaikkia asioita teosofisessa hengessä. Meidän täytyy koettaa olla niin suvaitsevaisia kuin mahdollista, ymmärtää toisiamme, antaa arvoa toisillemme; silloin todella voimme saada suuria aikaan. — *Tampereen teosofisen looshin* tervehdyksen Ylisihteerille ja kokouksen osanottajille sekä heidän kauttaan ympäri Suomen esitti looshin edustaja V. Virtanen. Looshi toivoi, että Perustaja-ylisihteeriksi tulisi valituksi Seuran ylisihteeriksi, toivoi rakkauden henkeä, sillä kritiikinhenki ei voi nostaa ihmistä henkisellet tasolle. — *Turun Aurora-looshin* puolesta tervehti Ylisihteerää ja kokousta Matty Sonné esittäen Niino Runebergin ajatuksia vapaudesta, veljeydestä ja tasa-arvoisuudesta. — *Oulun Rauha-looshin* puolesta esitettiin Perustaja-ylisihteerille nöyrä pyyntö, ettei hän jättäisi Seuraa minkään puolueen temmellyskentäksi. — Fr. Heliö lausui *Viipurin Sampo-looshin* toivomuksena, että nämä kokoukset tehtäisiin todellisiksi kokouksiksi, joissa työskenneltäisiin teosofian hyväksi, eikä minkään maailmanparannuksen, ei puolue- ja ryhmäpyyteiden hyväksi. — *Kuopion Vipusen* puolesta puhui H. Keinänen. Puhuja toivoi, että S. T. S. pysyisi todellisena teosofina seurana. Ulkopuolisuudessa maailmassa meillä on tilaisuus täyttää yhteiskunnallisia velvollisuuksiamme, T. S:ssä meidän on veljellisessä rakkaudessa keskusteltava korkeimmista henkisistä asioista. — *Tie-looshi Savonlinnasta* lähetti tervehdyksensä Olga Salon välityksellä, pyytäen Perustaja-ylisihteerää edelleenkin Seuran ylisihteeriksi. — *Vaasan Astra-loshin* puolesta toi Saima Eskelä tervehdykset Ylisihteerille ja kokoukselle toivottaen Mestarien rauhaa. — M. Åhström lausui tervehdyksen Helsingissä toimivan *Tähti-lukurenkaan* puolesta. — Leppänen esitti *Mikkelin looshin* toivomuksen, että S. T. S. pysyisi puolueettomana alueena, jäsenten eläessä parhaimmassa veljellisessä sovussa. — *Lohjan-Loimun* tervehdykset kertoi A. Tukiainen muistuttaen mieliin S. T. S:n ensimmäisiä aikoja ja toivoen, että kokous muodostuisi voimakseksiksi, josta jokainen lähtisi voimakkaana jatkamaan Mestarin työtä. — Toivomuksiaan esittivät myöskin Hanna Ruuskanen, G. Heiskanen ja Hj. Arvidson, lausuen viimeainittu m. m.: »Yleensä on sanottu, että T. S:n tulisi olla vapaan ajatuksen temppele. Mutta tahtoisin sanoa, että sen tulisi olla myöskin vapaan sanan temppele, koska puhuen kaikki asiat selvitetään.»

4 §. Perustaja-ylisihteerin pyynnöstä siirrettiin Ylisihteerin vuosikertomuksen esittäminen seuraavaan kokouspäivään.

5 §. Kokouksen ohjelman mukaisesti otettiin käsiteltäväksi n. s. suuntakysymys, jonka Seuran hallitus oli esittänyt vuosikokoukselle seuraavassa muodossa: Onko olemassa kaksi suuntaa Suomen T. S:ssa ja onko vedottava asiassa Mrs Annie Besantiin?

Keskustelun alkoi Perustaja-ylisihteeri huomauttamalla, että koska monet jäsenet lukiessaan jäsenlehteä ja vuosikokouskutsumusta eivät ole olleet selvillä siitä, että ylisihteeri-kysymys on ollut hänen puoleltaan lopullisesti ja ehdottomasti päätetty, vaan että hän voisi mahdollisesti tulla kysymykseen ylisihteerivaalissa, sentähden tahtoi hän huomauttaa ja painostaa sitä seikkaa, että hän on jokaisessa jäsenlehdessä ja kirjoituksessaan terottanut sitä ettei hän voi tulla kysymykseen ylisihteeri-vaalissa, vaan että lempeästi ja ylevämielisesti ajattelisivat tätä seikkaa ne, jotka olisivat toivoneet, että hän olisi valittu Ylisihteeriksi.

Helmi Jalovaara huomautti vuosikokouksen tunnustukseksi asetetun vapauden ja keskusteltavanamme olevan kysymyksen yhteensoveltumattomuudesta. Se on aatteellinen kysymys. Voidaanko enää meidän päivinämme ajatellakaan ihmisten mielipiteistä ja periaatteista vetoamista auktoriteettiin. Ehdotti, että vetoaminen Presidenttiin erotetaan eri kysymykseksi.

Aho esitti Kalevala-looshin mielipiteen asiasta, lausuen m. m., että itse asiassa ei ole olemassa kahta suuntaa seurassa, on vain olemassa kaksi erilaista tapaa käsittää ja toteuttaa veljeyttä. Toiset kiinnittävät päähuomionsa sisäiseen mielialaan ja veljeyden toteuttamiseen Seuran omassa piirissä, toiset tahtovat parhaan kykynsä mukaan muodostaa ulkomaailmaakin veljeyden vaatimusten mukaiseksi. Kummatkin «suunnat» ovat tarpeellisia eivätkä suinkaan ristiriidassa keskenään. Kannattavathan esim. tuohon n. s. passiiviseen, Ervastin johtamaan suuntaan lukeutuvat seltaista ulkomaailmaan kohdistuvaa toimintaa kuin on orpokodin perustaminen. Samat henkilöt julistavat myös seuran jäsenen toiminta- ja ajatusvapautta sekä suvaitsevaisuutta, huomauttaen että erilaisten ajatuskantojen on viihdyttävä seurassa veljellisessä sovussa. Tätä näkökantaa, joka olennaisesti kuuluu siihen, mitä yleensä käsitämme teosofialla ei tietääksemme kukaan ole vastustanut. Kukaan ei ole ehdottanut eikä kannattanut seuran liittymistä sellaisenaan jonkun valtiollisen puolueen kannattajiin. Nuo suunnat ovat siis vain näennäisiä, ne ovat vain yksilöllisen temperamentin eri vivahduksia ja niin ollen antaisimme kuolin iskun veljeyden aat-

teelle, jos täällä äänestyksellä hyväksyisimme jommankumman noista suunnista ja hylkäisimme toisen. Silloin tekisimme itsemme syypäiksi mitä törkeimpään suvaitsemattomuuteen.

Kalevala-looshin mielestä ei myöskään voinut tulla kysymykseen presidenttiin vetoaminen suuntakysymyksessä.

Laine ilmoitti kuuluvansa siiheen suuntaan, joka toivoisi, että teosofit ottaisivat enemmän osaa yhteiskunnallisten kysymysten ratkaisuun. Oli sitä mieltä, että tällaisissa kysymyksissä ei voida enemmistö päätöksillä saada ratkaisua aikaan. Koska Annie Besantin kanta on meille niin tunnettu, vetosi puhuja ainoastaan Leadbeaterin, Pekka Ervastin ja Olcottin lausuntoihin. Jokaisen yksilön on tultava vapaaksi ja itsenäiseksi. Emme kasva vapaiksi muuten kuin kansanvallan tietä, mutta uutta viiniä ei voi kaataa vanhaan leiliin. Uskoi, että tämäkin ristiriita, joka meidän keskuudessamme on, on tarkoitettu enemmän jäsenten kasvattamiseksi ja Seuran rakentamiseksi kuin hajoittamiseksi. Toivoi, että kaikki persoonalliset seikat syrjäytettäisiin ja pysyttäisiin puhtaasti aatteellisissa asioissa.

Arvidsson'in mielestä on Teosofinen Seura ollut aina kansanvaltainen ja kun suuntakysymys on aatteellista laatua, niin ei voi tulla kysymykseen mrs Besantiin vetoaminen. Sen sijaan uusi suunta esiintyy T. S:ssä viime vuoden marraskuun jäsenlehdessä lausunnoissa sellaisissa kuin esim.: «Tahtoisin olla kuin hallitsija j. n. e.» Vain tällaisesta suuntakysymyksestä voisimme vedota Presidenttiin.

Saarnio kannatti ensimmäistä puhujaa, joka ei hyväksynyt Presidenttiin vetoamista. Valitti, että hallituksen taholta ei ole esitetty minkäänlaista alustusta.

Helön mielestä oli ilmeistä, että Seurassa on kaksi eri suuntaa. Siitä todisteena mainitsi jäsenille lähetetyn kierto- kirjeitä, joissa kehoitetaan samoinajattelevia ryhtymään yhteistoimintaan. Jos olisi yksi suunta, kulkisivat asiat hallituksen kautta. Jos ei asiassa vedota Presidenttiin, on vedottava Seuraan kokonaisuudessaan. On kysyttävä, onko T. S. muutettava yhteiskunnallis-valtiolliseksi seuraksi vai onko se pysyttävä yhteiskunnallis-filosoofisena seurana. On vedottava yleiseen teosofiseen kongressiin.

Perustaja-Ylisihteeri pyysi puheenvuoron sanoakseen pari sanaa siitä, minkätähden on ehdotettu vedottavaksi mrs Besantiin. On turha vedota mrs Besantiin periaatteesta t. s. T. S:n elämänymmäryksestä, sillä T. S:n elämänymmärrys on etsiä totuutta. Jos puhutaan vetoamisesta T. S:n johtoon, niin tapahtuu se käytännöllisissä kysymyksissä, T. S:n elämän-

ymmärryksen toteuttamisesta, ja siitä mitä on T. S:n työ ja toimi maailmassa. Tässä mielessä on olemassa kaksi suuntaa. Useat edellisistä puhujista ovat väittäneet, ettei ole kahta suuntaa, mutta jos ollaan totuuden mukaisia, niin täytyy myöntää, että niin on.

Toinen suunta tahtoo että T. S:n työ on suunnattava yhteiskunnalliseen maailmaan, toinen suunta on sitä, mitä kutsutaan uskonnollis-filosofiseksi ja myös, niinkuin jotkut puhujat ovat sitä kutsuneet, itekasvatukseksi. Ja vaikka Kalevala-looshin edustaja sanoi, että passiivinen suunta tyytyy olemaan ilman toimintaa, niin ei ole kysymys kahdesta suunnasta, joista toinen tahtoo olla passiivinen toimeton ja toinen aktiivinen, vaan on kysymys T. S:n työstä ja millä tavalla työtä on tehtävä.

Meidän tehtävämme on, niin kauan kuin kaikki eivät ole ymmärtäneet teosofista maailmankatsomusta, levittää sitä puheella ja teoilla. Hallituksessa on asiasta keskusteltua tultu siihen, että olisi vedottava Presidenttiin.

Simpanen huomautti, että asioita olisi käsitettävä siten, ettei epäiltäisi kenenkään hyviä tarkoituksia.

Virtanen sanoi käsittäneensä, että näennäisesti on kaksi suuntaa. T. S:n henkeä kannattavat jäsenet temperamenttinsa mukaan ja toimivat eri tavalla. Suunnat ovat subjektiivinen ja objektiivinen suunta, t. s. syiden luominen sisästä päin ja niiden tuottaminen ulos. Teosofisen työn pitää olla henkistä valaisemista ja teosofisten periaatteiden levittämistä. T. S. seurana säilyttäköön vapautensa, samoin yksilöt vapaasti seuratkoot sisäistä dharmaansa. Puhuja vetosi mrs Besantin lausuntoihin.

Jalovaara esitti pitemmässä lausunnossaan m. m. seuraavaa: C. Jinarajadasa mainitsee kirjoituksessa «Teosofia ja ihmisveljeys», kuinka T. S:ssa on alunpitäen pyrkinyt kaksi eri käsitystä esiin. Toista niistä edustaa A. P. Sinnet toista Annie Besant. A. B. mainitsee ohjelmakirjoituksessa 1916, kuinka hänen valitsemisensa presidentiksi merkitsee fyysillisen tason toiminnan tuomista etualalle. Siksi hän on antanut sysäyksiä ja aloitteita kasvatus-, yhteiskunnalliseen, valtiolliseen y. m. toimintaan. — Meillä tämä suunta purkautui ensi kerran v. 1914, jolloin kasvatuskysymyksen esiintultua perustettiin «Marjatan rengas», yhtymä erilaatuista ulospäistä toimintaa varten. Kukaan ei silloin nähnyt siinä mitään pelättävää ja vastustettavaa. Ylisihteeri tuli sen ylimpään johtoon. Mutta senjälkeen ei Marjatan rengas kokonaisuudessaan ottanut minkäänlaista yrittäjä toimintaa.

Johtavalta taholta sittemmin selitettiin, ettei Marjatan renkaan toiminta kuulu fyysilliselle tasolle. Yhä selvemmin asettui Suomen T. S. ylisihteerinsä kanssa Sinnetin edustamalle kannalle. Tietäjässä 1916 ja viime vuoden marraskuun jäsenlehdessä P. E. selvittää nimenomaan, että veljeys on «negatiivista tai passiivista» laatua, se on henkinen todellisuus, ja että se on toteutettava vain Seuran omassa piirissä. Tuo toinenkin käsitys pyrkii esiin. Sitä edustavat Tietäjässä «Ääni maaseudulta», «Kipinä», V. H. V., B. J., H. J., Antti Venna, A. A. Saarnio y.m., jotka asettuen A. B:n kannalle, esittävät, että veljeys on toteutettava inhimillisessä toiminnassa eri aloilla. Joskaan ei voi puhua siitä, että uudella suunnalla olisi tuloksia näytettävänä. — Vuosikokouksessa 1916 tulee taistelu kahden suunnan välillä selvästi esiin ja on osaksi vaikuttavana ylisihteerikysymyksen ratkaisuun. Sittemmin on tämä taistelu ollut yhä tietoisempää. Ei se ole siis mitään riidanhalua eikä tahallista eripuraisuuden kylvämistä seuraamme, vaan on tässä kysymyksessä selvä periaatetaistelu, joka on olennaista koko T. S:alle, vaikei sen kenties missään ole tarvinnut vastuksen takia kärjistyä niin pitkälle kuin meillä. On siis turhaa veljeyden nimessä huutaa rauhaa ja sopusointua vaatiien samalla toisinajattelevain vakaumukset sen hinnaksi. Veljeys on toteutettava, niin, että opimme sietämään erilaisia käsityskantoja.

Tukiainen piti ilahduttavana aatteellisen kysymyksen esilleottamista Seuran vuosikokouksessa. Eroavaisuutta suunnissa piti vain näennäisenä. Jokainen T. S:n jäsen on oikeutettu ja velvollinen parhaan kykynsä mukaan ottamaan osaa yhteiskunnalliseen toimintaan, mutta Seurankin jäsenet jakautuvat moniin erilaisiin kehityssuuntiin. Toisia innostavat kaikki yhteiskunnalliset ja valtiolliset kysymykset, toisia taas innostavat muut asiat. Ikävä jos valtiolliset katsantokannat tulevat suunnanantajiksi T. S:ssa. Puhuja puhui sopusoinnusta ja epäitsekästä ajattelemisesta T. S:ssa. Seuran tulisi olla yläpuolella poliittisten toimintojen. T. S:n tarkoitus on olla kokeilukenttänä, missä pienempi määrä ihmisiä voi olla todellisia veljiä. Kun sopusointu valitsee keskuudessamme voi Seura olla voimapatterina, josta jäsenet ammentavat voimaa ja elämää. Toivoi, että keskustelut kävisivät kaikessa veljellisyydessä.

Lehtinen sanoi koettaneensa päästä selville, mitä ne T. S:n eri suunnat ovat, joista puhutaan. On väitetty, että

kysymys koskee Seuraa sinäänsä ja että on tahdottu viedä Seuraa toiseen suuntaan. Suurella osalla jäsenistä näyttää olevan ennakkoluulon verho edessään. He katselevat asioita ennakkoluulon verhon takaa ja kuvittelevat, että nuo suunnat ovat vahingollisia. Puhuja viittasi erääseen Jäsenlehdessä olleeseen 21 Seuran jäsenen allekirjoittamaan kirjoitukseen, joka m. m. sisältää lauseen: «Toiset arvelevat, että Teosofisen Seuran sellaisenaan tulee uuden ajan lipunkantajana syöksyä valtiolliseen ja yhteiskunnalliseen elämään.» Tahtoi kysyä näiltä henkilöiltä, onko heillä *todisteita* siitä, että sellainen virtaus on olemassa, joka tahtois *Seuran sellaisenaan* syöstä yhteiskunnallisiin ja valtiollisiin taisteluihin? Onko olemassa niitä, jotka tahtovat tehdä Seurastamme yhteiskunnallisen seuran? Mikäli puhuja tiesi, ei sellaisia mielipiteitä ole esitetty täällä eikä muuallakaan Muodot eivät merkitse mitään. Meillä on jokaisella määrätty käsityskantamme. Jos eri suunnilla tarkoitetaan tätä, niin ei mitään sellaista ole olemassa. Jos tarkotetaan eri suunnilla sitä että T. S:aan ylipäänsä pitää päästä yhteiskunnalliset virtaukset vaikuttamaan, niin on eri suuntia. Puhuja sanoi asettuvansa sen suunnan kannattajaksi, jossa ajatellaan, että Seurassa pitää päästä ilmenemään eri yhteiskunnallisia virtauksia. On niitä, jotka pitävät tärkeänä sitä kantaa, että veljeys toteutetaan toimimalla yhteiskunnallisella alalla. H:gissä on eräs piiri, joka kokoontuu keskustelemaan yhteiskunnallisista asioista ja joka pyrkii jotain tekemään. Kun tällainen pyrkimys on esiintynyt, on se osoitus uudesta suunnasta, jota etenkin ylisihteerin taholta on vastustettu. Kuitenkin samat vastustavalla kannalla olevat henkilöt eilen illalla kannattivat orpokotihommaa. Eikö Seuran tehtävä ole myös kehittää sellaisia yksilöitä, jotka veljeyden innostamina ja rakkauten käskystä antautuvat yhteiskunnalliseen palvelukseen. Seuran ympärillehän on muuallakin muodostunut erilaisia yhteiskunnallisia työryhmiä. Miksi sitä ei saisi tapahtua meillä? Se ei merkitse sitä, että koko Seuran seurana pitäisi syöksyä yhteiskunnallisiin tehtäviin. Jos seuran veljeys on passiivista laatua ei se vielä ole mitään. Ei saa sanoa, ettei voi elää veljellisesti. Meidän pitää työskennellä veljeyden eteen.

Tältä kannalta katsoen on suuntia, mutta ne ovat sellaisia, jotka ovat tarpeellisia. Niitä ei pidä vastustaa. Ken vastustaa, hän rikkoo T. S:n veljeyttä.

Besantiin vetoamista L. piti mahdottomana, koska on kysymys vain eri ajatuskannoista Seuran piirissä.

Åberg'in mielestä oli verrattain selvästi todistettu, että on kaksi vieläpä sangen voimakasta suuntaa, muttei pitänyt sitä vaarallisena. Se on vaarallista, jos ne pyrkivät erottamaan toisiaan T. S:sta. On muistettava, että eri yksilöt ovat nousseet eri pohjalta, sen mukaan on kehitysikin saanut eri suunnan. Ei voida kieltää eri suuntia ilmenemästä, mutta T. S:n pitää olla semmoisen, jossa jokainen kykenee ja tahtoo lauhduttaa omaa katsantokantaansa ja kiihkeyttänsä. Vuosikokouksistamme pitäisi jokaisen saada voimaa, joka kannustaa eteenpäin.

Saarnio selitti, että uusi suunta tahtoo näyttää, että Jumala voi ilmetä kansanvaltaisuuden kautta.

Perustaja-ylisihteeri ajaessaan Tietäjässä kuningaskysymystä tahtoo esittää yksinvaltiuden henkisyyttä ja näyttää, että siinä pääsee henkisyys ilmenemään. Tämä kanta ei sovi nykyisyyteen vaan kuuluu menneisyyteen.

Katsotaan nyt, miten olisi suhtauduttava yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Uutta kulttuuria rakennettaessa käytetään kahta ihmisominaisuutta, joita edustavat Bodhisattva ja Manu. Seuran tehtävä on palvella kumpaakin työtä. T. S. auttaessaan Idän Tähteä on antanut siunauksensa Bodhisattvan työlle. Valtiota ja yhteiskuntaa edustavan Manun työlle on Annie Besant antanut siunauksensa. Mitä meidän Seuramme on tehnyt auttaakseen Manun työtä uusien yhteiskunnallisten olojen luomisessa? Tähän saakka ei juuri mitään. Tämä ei merkitse sitä, että Seuran pitäisi ajaa määrättyä puoluesuuntaa.

Sanotaan, että itsevaltius on muoto, jonka takana ovat henkiset aatteet. Niin on kansanvallassakin. Ei se perustu ulkonaisiin muotoihin. Nyt olisi selitettävä kansalle, mitkä ovat nämä henkiset aatteet ja mikä on niiden merkitys. Se ei ole poliittista taistelua, vaan yhteiskunnallisten kysymysten selvittelyä. Nyt perustetaan kansanvaltoja materialismin pohjalle. Onko rikos, jos nyt ruvetaan valaisemaan asiaa teosofisessa hengessä? Onko mahdotonta, että T. S. antaa siunauksensa myöskin tälle työlle, niille henkilöille, jotka yhteiskunnallisia kysymyksiä ajavat henkiseen suuntaan? Ranskan teosofit jo kehoittavat muodostamaan järjestöjä, jotka taistelevat uuden ajan ihanteiden puolesta. Suomen T. S:n täytyy alistua kansanvaltaisuuden aatteelle jos se tahtoo pysyä emäseuran yhteydessä, tai on sen erottava.

Edellisessä puheessaan oli hra Saarnio tehnyt huomau-

tuksia *Perustaja-ylisihteerin* poliittisesta kannasta, huomautuksia, joihin Perustaja-ylisihteerin vastasi selittämällä, että vaikka Tietäjässä on kirjoituksia kuningaskysymyksestä sen-tähden, että hän toivoo että kuningaskysymykseen suhtaututtaisiin tyynesti, ei hän erehtynyt itsevaltiutta sokeasti kannattamaan sen enemmän kuin kansanvaltaakaan. Olihan hän kesällä 1917 julkaissut kirjasen »Mitä opimme sodasta ja vallankumouksesta», jossa oli ohjelma, jota hän itse kutsui bolshevistikseksi. Kun Lenin ensin esiintyi Venäjän vallankumouksessa ja piti ohjelmapuheen, jossa hän puhui maakysymyksestä, kasvatuskysymyksestä ja ennenkaikkea siitä, mistä Per. ylisiht. niin usein on puhunut, nim. että on luovuttava sodasta ja väkivallasta ja murhasta, hyväksyi Per. ylisiht. sen. Niinkauan kun Lenin edusti tätä kantaa, joka on ollut sosialismin näkökanta, sanoi Per. ylisiht. että Lenin oli ottanut inspirationsia korkeammalta tasolta. »Jos tahdomme alkaa uutta elämää, niin on ensimmäinen ehto, että luovutaan väkivallasta ja sotajoukoista.»

Kun täällä Suomessa ei pysytty tällä kannalla vaan tartuttiin aseisiin, niin Per. ylis. kauhistui kansanvaltaa tässä muodossa. Hallitsemiseen tarvitaan erikoisesti hengen ja sydämen sivistystä. Per. ylis. oli uskonut, että tätä sydämen ja hengen sivistystä olisi ollut, että Lenin ja hänen kannattajansa olisivat olleet ihmisiä, jotka tahtoivat hyvää ja tahtoivat sitä toteuttaa maailmassa.

Perustaja-ylisihteerin ei tarkota sitä, ettei teosofit saisi keskustella yhteiskunnallisista asioista. Voi olla ryhmiä, tai kokonaisia loosheja, jotka myös näistä asioista keskustelevat, mutta velvollisuus on ettei näistä kokouksista saa muodostua ryhmiä, jotka ajavat jonkun puolueen asiaa. Ei saa kutsua itseään teosofiksi, jos ajaa jonkun yksityisen puolueen asiaa. Looshikokouksissa pitää sillä tavalla keskustella, että eri kannat ja puolet tulevat esille ja on niitä maltillisesti ja lempeästi kuunneltava. T. S:n jäsenen velvollisuus on pitää teosofian nimeä arvossa.

Nimen väärinkäytöstä voidaan mainita 2 esimerkkiä.

H: gissä on kokoontunut ryhmä ihmisiä, jotka kantavat nimeä teosofi-sosialistit.

Toisena esimerkkinä teosofian nimen väärinkäytöstä kansalaissodan aikana on Kalevala-looshin Kansallisteatterissa toimeenpanema juhla Ensi Avun hyväksi, juhla, joka on ollut lehdissä T. S:n nimessä. Vaikka tämä teko oli lähtenyt hyvistä motiiveista ja ihmisystävällisessä tarkoituksessa, ei se ole puolustettavissa.

Peltola kannatti vetoamista Presidenttiin.

Heinonen sanoi, että vaikka asiaa on suunnanmuutoksen nimellä ajettu, on takana persoonallisuuskysymys. Puoluekantaa on hänen mielestään Seurassa ajanut Saarnio. Viipurin Sampo-looshi ei voi hyväksyä tätä riitaa. Sampo-looshin sanoi puhuja toivovan, että ne, jotka tahtovat leimata Seuran puolueeksi, että ne erkanevat ja tekevät sitten työtä muualla.

Heiskanen: Pitäisi olla selvää, että T. S:aa ei kukaan ole tahtonut tehdä puolueseuraksi. Teosofi-sosialistien vaikutin ei ole ollut huono, eivätkä he ole tahtoneet toimia T. S:n nimessä. Tarkoituksena on ollut antaa käsitystä siitä, mitä teosofit ajattelevat sosialismista, on tahdottu saada heitetyksi teosofista valoa yhteiskunnallisiin kysymyksiin.

Laine ei ollut nähnyt mitään salaisia kiertokirjeitä. Toivoi, että jokainen työskentelisi omalla suunnallaan. Teosofina olisi meidän koetettava auttaa kehitystä rauhallista tietä eteenpäin, eikä panna esteitä, jotta ei syntyisi tulvaa.

Salo huomautti, että mrs Besant, joka itse on mitä suurin työn symboli, on nimenomaan terottanut että T. S:ää ei saa sekottaa mihinkään yksityiseen toimintaan. Ei pitäisi käyttää nimitystä teosofi-sosialistit, sillä yhtä hyvin voisi joukostamme muodostua ryhmiä, jotka kantavat nimeä teosofi-anarkistit, teosofi-bolshevistit tai teosofi-porvarit y. m.

Masalin-Arvidsson huomautti, että T. S:aan tullessamme astuimme me mitä vapaampaan seuraan. Ehdotti, että kysyttäisiin, tahtooko joku, että Seura seurana ottaa osaa yhteiskunnalliseen toimintaan.

Vesenterän mielestä T. S:n on muodostettava ihmisten uskonnollista mielipidettä. Sosialismi kyllä osaa parantaa maailmaa ja yhteiskuntaa. Jos me osaamme parantaa uskonnon, niin on hyvä.

J. R. Hannula huomautti Annie Besantin lausunnosta: »Antakaa viisaitten johtaa ja voimakkaitten kantaa suurinta taakkaa.» Puhuja painosti erityisesti sitä seikkaa, että jokaisen on luotava se työ, jota tahtoo tehdä ja työn kautta on siihen harjoitettava itseään. Silloin tulee Jumalalta apua, vaikka se olisikin nöyryytyksen muodossa. On harjaannuttava tuntemaan sitä apua jota saa ylhäältä.

Hiisivaara yhtyi Jalovaaran ja Lehtisen lausuntoihin.

Aho: Seura on vapaiden ajattelijain temppele. Olkoon jokaisella oikeus toimiakin niinkuin tahtoo. Ei siis mitään

ristiriitaa ole olemassa. Mitään päätöstä ei puhujan mielestä tässä kysymyksessä voitaisi tehdä.

Perustaja-ylisihteeri oli sitä mieltä, että aatteellisessa kysymyksessä on turha vedota mrs. Besantiin. Ei kannatannut vetoamista käytännöllisessä suhteessa. Sensijaan ehdotti hyväksyttäväksi seuraavat ponnet:

1) Teosofinen Seura pysyy ulkopuolella kaikkea poliitikkaa.

2. Teosofisen Seuran jäsenillä on täysi vapaus looshi- y. m. kokouksissaan ajatella ja keskustella yhteiskunnallisista ja valtiollisista kysymyksistä, kunhan se tapahtuu teosofisessa hengessä, s. o. keskusteltakoon veljellisesti ja katsottakoon asioita eri puolilta.

3) Ne Teosofisen Seuran jäsenet, jotka tuntevat erityistä halua työhön valtiollisella ja yhteiskunnallisella alalla ja tahtovat valtiollisiin ja yhteiskunnallisiin katsantokantoihin valaa teosofista henkeä, liittykööt yhteen liitoiksi, jotka eivät kanna Teosofisen seuran nimeä, vaan esim. semmoista nimeä kuin Sininen Lippu, joka Sininen Lippu luonnollisesti kajoaa teosofiaan ja ottaa valaakseen teosofista katsantokantaa yhteiskunnallisiin kysymyksiin, mutta ei vetoa Teosofiseen Seuraan.

Ponsiehdotusta seuranneessa keskustelussa käytettiin 19 puheenvuoroa. Useimmat puhujista kannattivat Perustaja-ylisihteerin ehdottamia ponsia.

Lehtinen ehdotti muutosta viimeiseen ponteen siihen suuntaan, että teosofia-nimeä ei kiellettäisi käyttämästä. Sitä pitäisi saada käyttää, mutta ei sekoittaa Teosofiseen seuraan.

Saarnio piti ehdotettuja ponsia T. S:n sääntöjä rajoittavina ja muutenkin epäselvyyttä synnyttävinä, koska niiden sitovaisuus kuitenkin tulisi jäämään tulkinnan varaan. Ehdotti, että keskustelua pidettäisiin vastauksena kysymykseen.

Ponsiehdotusta seuranneen kiivaan vastaväittelyn lopetti *Nurmisalo* kertomalla, että hän on teosofi-sosialistien ensimmäisiä miehiä. He eivät olleet pitäneet teosofi-sosialisti nimeä onnistuneena, mutta eivät olleet keksineet parempaa. Koska tämä nimi herättää toisissa Seuran jäsenissä sellaista pahennusta, niin he jättävät pois tämän nimen.

Äänestettiin Perustaja-ylisihteerin ponsista ja Saarnion ehdotuksesta, että keskustelu olisi vastauksena kysymykseen. Tuloksena oli, että Perustaja-ylisihteerin ponnet hyväksyttiin valtavalla äänen enemmistöllä.

6 §. Perustaja-ylisihteerin ehdotuksesta päätettiin lähettää Presidentille kirje Lontooseen sekä sähköitse vel-

jelliset tervehdykset Englannin ja Ruotsin T. S. vuosikokouksille.

Maanantaina kesäkuun 9 p:nä.

Perustaja-ylisihteeri alotti kokouksen seuraavin sanoin:
 »Mestari, eilen Sinun luvallasi vietimme kokouksemme vapauden ja itsenäisyyden merkeissä ja Sinun näkymätön läsnäolosi johti sitä niin, että pääsimme hyvään lopputulokseen.

Tänään meillä on edessämme monet viralliset asiat. Nyt meidän ei tarvitse niin paljon ajatella sitä, että olemme vapaita ja itsenäisiä ja että meidän kaikkien täytyy saada lausua ajatuksemme. Nyt meidän pitää voida rukoilla Sinun viisauttasi. Nyt tarvitsemme viisautta, että osaamme tänään oikein ja hyvin päättää. Ole sinä edelleenkin luonamme. Valaise meidän heikkoa ja pimeätä mieltämme, että osaisimme tehdä viisaita päätöksiä, semmoisia, jotka edistävät Sinun työtäsi maailmassa.

Alkakaamme siis tämän päivän työ Mestarin nimessä».

7 §. Olga Salo luki ylisihteerin vuosikertomuksen.

Vuosikertomukseen sisältyvä selostus Idän Tähtien ja Teosofisen Nuorisoliiton toiminnasta aiheutti keskustelun jossa useat puhujat huomauttivat niiden kuulumattomuudesta Seuran vuosikertomukseen, koska kerran ei oltu johdonmukaisia ja tehty selkoa kaikista teosofien harrastuksista.

Vuosikertomus hyväksyttiin ja tehtyjen huomautusten johdosta päätettiin, että vuosikertomusta laadittaessa on noudatettava vanhaa tapaa, mutta että siihen on liitettävä selostukset kaikista T. S:n piiriin kuuluvista toimintamuodoista.

8 §. Otettiin käsiteltäväksi Seuran hallituksen vuosikokoukselle esittämä ehdotus N:o 1 ylisihteerinimityksen vaihtamisesta kansallispresidentti-nimitykseksi.

Perustaja-ylisihteeri viittasi Amerikan T. S:n sääntöihin tässä suhteessa ehdottaen, että kansallispresidentti meillä olisi Seuran aatteellinen ja virallinen edustaja, korkein lainvalvoja ja itseoikeutettu vuosikokouksen puheenjohtaja, ylisihteeri taas hoitaisi virkatehtäviä.

Helio sanoi, että Sampo-looshin oli aikaisemmin päättänyt esittää, että ylisihteeri olisi virkailija, joka hoitaisi Seuran sisäisen ja henkisen puolen ja hänellä olisi apuna taloudenhoitaja, joka hoitaisi Seuran käytännölliset asiat. Kuultuaan nyt amerikalaisesta järjestelmästä puhuja kannatti loos-

hin puolesta Seuran henkisen puolen edustajanviran perustamista ja viranhaltijan nimittämistä kansallispresidentiksi.

Saarnio huomautti, että hallituksen ehdotuksen mukaan on keskusteltava ja päätettävä vain nimen muutoksesta. Ehdotti ylisihteeri-nimityksen muuttamista esimieheksi.

Jalovaara puuttui Perustaja-ylisihteerin ehdotukseen uusien valtuuksien myöntämisestä kansallispresidentille huomauttaen, että jos nämä valtuudet myönnettäisiin, tulisi tavallaan aivan uusi virka perustettavaksi, sillä sääntöjen 18 §:ssä nimenomaan mainitaan, että ylisihteeri ei saa toimia vuosikokouksen puheenjohtajana. Hallituksen ehdotuksen mukaan olisi pysyttävä vain ylisihteeri-nimityksen vaihtamisessa kansallispresidentiksi.

Virtanen kannatti kahden eri virkailijan kansallispresidentin ja ylisihteerin, asettamisesta huomauttaen työjaon eduista.

V. Hannula, Anna Masalin-Arvidsson ja Hj. Arvidsson vastustavat erikoisen henkisen johtajanviran perustamista, koska meillä on Mestarit henkisinä johtajinamme ja koska henkistä johtajaa ei voida valita.

Perustaja-ylisihteeri huomautti uuden, nimityksen käytäntöönottamisen merkityksestä. Kansallispresidentin nimitämisellä olisi oleva henkinen merkitys. Ottamalla tämä nimitys käytäntöön pitäisi samalla tulla uusi henki Seuraamme. Koska asiaa ei ole ehditty tarpeeksi pohtia, ehdotti Perustaja-ylisihteeri, että asian annettaisiin tällä kerralla raueta ja pysytettäisiin ylisihteeri-nimitys ennallaan.

Kokous hyväksyi Perustaja-ylisihteerin ehdotuksen, joten ylisihteeri-nimitys päätettiin pitää ennallaan ja kysymys kansallispresidentin asettamisesta ja hänen asemastaan Seurassa lykättiin seuraavaan vuosikokoukseen, jolloin hallituksen on tarkemmin perusteltuna asia, uudelleen esitettävä.

9 §. Hallituksen ehdotus N:o 2 hallituksen virkailijoiden toimintakauden pidentämisestä kahdeksi vuodeksi ja ylisihteerin kolmeksi vuodeksi, aiheutti laajahkon keskustelun. Joittenkin puhujain vastustaessa sääntöjen 32 §:n muuttamista hallituksen ehdottamaan suuntaan, useimmat kuitenkin käytännöllisistä syistä m. m. suunnitelmallisen, tuloksiin johtavan työn vuoksi sitä kannattivat. Valtavalla äänten enemmistöllä hyväksyttiin hallituksen ehdotus, joten sääntöjen 32 § tulee kuulumaan:

§ 32. Joka kolmas vuosi valitaan vuosikokouksessa ylisihteeri kolmeksi vuodeksi. Vuosikokouksessa valitaan 13 §:ssä mainitut varsinaisen hallituksen jäse-

net ymmä neljä varajäsentä, kukin kahdeksi vuodeksi, kuitenkin niin, että joka vuosi, ja ensi kerralla sopimuksen mukaan, hallituksesta eroaa kolme varsinaista ja kaksi varajäsentä, ollen jälleen valinta luvallinen.

10 §. Hallituksen ehdotus N:o 3, että sääntöjen 30 §:ään liitettäisiin jälkimäiseen lauseeseen sanat ja pöytäkirjan tarkastajat, hyväksyttiin ilman keskustelua. Sääntöjen § 30 tulee siis kuulumaan:

§ 30. Vuosikokouksen avaa ylisihteeri tahi hänen ollessaan estettynä, hallituksen määräämä henkilö, jonka jälkeen tapahtuu yleinen nimihuuto.

Yksinkertaisella tai huutoäänestyksellä valitaan sitten puheenjohtaja ja pöytäkirjuri kokousta varten ja pöytäkirjan tarkastajat.

11 §. Seurasi käsiteltäväksi hallituksen ehdotus N:o 4, joka koskee Seuran nimen kirjoittamista.

Helion kannatettua sitä hallituksen ehdotusta, että ylisihteeri oikeutettaisiin yksinään kirjoittamaan Seuran nimen, hyväksyi kokous tämän ehdotuksen ilman pitempää keskustelua. Seuran sääntöjen 18 § tulee siis kuulumaan:

§ 18. Ylisihteerin hoidossa ovat Seuran kaikki asiakirjat ja paperit. Hallituksen puheenjohtajana hän on Suomen Teosofisen Seuran toimeenpaneva virkailija ja kirjoittaa Seuran nimen. Hän ei saa toimia vuosikokouksen puheenjohtajana eikä looshin esimiehenä.

12 §. Kokous hyväksyi keskustelutta hallituksen ehdotuksen N:o 5, joten Seura päätettiin ilmoittaa yhdistysrekisteriin merkittäväksi.

13 §. Käsiteltäessä hallituksen ehdotusta N:o 6, Suomen T. S:n liittymisestä n. k. »T. S:n Pohjoismaiseen Liittoon», useimmat puhujat asettuivat liittymistä vastaan pitäen siitä aiheutuvien rahallisten kulujen takia suotavana, että ehdotus ainakin toistaiseksi saisi raueta. Seuran voimat ja varat toivottiin käytettävän kotimaiseen teosofiseen työhön. Lausuttiinpa arvelu, olisiko kysymyksessä olevaan Liittoon ollenkaan yhdyttävä, koska tuontapaiset liitot useimmiten muodostuvat pikemminkin yleisemmän veljeyden ehkäisijöiksi kuin sen edistäjiksi. Toisaalta myöskin huomautettiin, että tällainen yhteenliittyminen saattaisi olla omiaan kohottamaan teosofista henkeä ja elämää.

Ehdotuksesta äänestettäessä tuli kokouksen päätökseksi, että liittyminen Pohjoismaiseen Liittoon jätetään tällä kertaa. Hallituksen tulee valmistaa asiaa ja esittää se uudelleen vuosikokoukselle.

Kun kuitenkin pidettiin tärkeänä lähempää tutustumista tämän vasta perustettavan Liiton työsuunnitelmiin ja tarkoitukseen, hyväksyttiin ehdotus edustajan lähettämisestä Liiton ensimmäiseen vuosikokoukseen Kristiaaniaan ja kiitollisuudella otettiin vastaan Perustaja-yli sihteerin tarjoutuminen Seuramme edustajaksi, jos hänen matkasuunnitelmansa Norjaan toteutuu. Perustaja-yli sihteerin tullessa estetyksi, päätettiin Seuran edustajaksi valtuuttaa neiti Matty Sonné ja kustantaa hänen matkansa.

14 §. Hyväksyttiin ehdotus N:o 7, että Suomen T. S:n ja Kalevala-looshin jäsen, kirjailija Veikko Palomaa valitaan Suomen T. S:n kunniajäseneksi ja lisäksi päätettiin Seuran puolesta kustantaa kunniajäsenien matkat vuosikokouksiin.

15 §. Ryhdyttiin yli sihteerin vaaliin.

Perustaja-yli sihteeriksi Pekka Ervast kieltäytyi lopullisesti yli sihteeriehdokkuudesta.

Snellman ehdotti valittavaksi Olga Salon yli sihteeriksi. *Peltola* kannatti edellistä puhujaa.

Arvidsson ehdotti tohtori John Sonckin valitsemista yli sihteeriksi.

Sonck kieltäytyi pitäen itseään kykenemättömänä tehtävään.

Salo kannatti tohtori Sonckin valitsemista puhuen lämpimästi siitä miten tri Sonck vuosien kuluessa on avustanut Suomen T. S:aa. Itse kieltäytyi, suostuen rupeamaan yli sihteerin apulaiseksi.

Hannula ehdotti, että valittaisiin entinen yli sihteeriksi ja Olga Salo hänen apulaisekseen niinkuin oli kuluneena vuotenaikin.

Heinonen toivoi entisen yli sihteerin jäävän paikoilleen.

Virtanen yhtyi *Hannulan* ehdotukseen, mutta toivoi, ettei sentään pakotettaisi Perustaja-yli sihteeriksi tehtävään, johon hän ei halua. Kannatti rva Salon ehdokkuutta.

Heiskanen ehdotti, että yksimielisesti valittaisiin tohtori John Sonck yli sihteeriksi huomauttaen hänkin, miten lämpimästi tri Sonck aina on avustanut ja kannattanut Seuramme toimintaa.

Hyvä-huudoin ja voimakkain kättentaputuksin yhdyttiin tähän ehdotukseen ja *Seuran yli sihteeriksi valittiin tohtori John Sonck*.

Perustaja-yli sihteeriksi Pekka Ervast puhui kauniisti vasta valitulle yli sihteerille. Sen rakkauden, jolla hän on rakasta-

nut Suomen T. S:aa, toivoi häni tulevan tri Sonckiin, joka nyt jo on niin paljon T. S:aa auttanut.

«Tässä olemme näkevä Kärman viisasta johtoa. Me saamme voiman lisäystä, Me emme kadota mitään saadesamme uuden ylisihteerin. Minä tervehdin tri Sonckia suurella rakkaudella ylisihteeriksi minun jälkeeni. Tunnen, että työ tulee vielä enemmän menemään eteenpäin ja minäkin voin suuremmalla rakkaudella ja keskityksellä tehdä työtä».

*Uusi ylisihteer*i kiitti liikutettuna siitä luottamuksesta, jota hänelle on osoitettu. Omiin kykyihinsä nähden hän sanoi pelolla ottavansa vastaan tämän luottamustoimen varsinkin «kun Seuralla on ollut semmoinen suuri nero ja kyky kuin on Pekka Ervast. Mutta luotan siihen, että minä saan apua. Kun tiedän ja luotan siihen, että saan korkeimmilta tasoilta voimaa ja viisautta, niin uskallan tähän toimeen ryhtyä, jos se on Seuran yksimielinen päätös».

Käytettiin vielä puheenvuoroja, joissa lausuttiin sydämellisiä sanoja ylisihteerin Sonckille sekä ilmituottiin ilo sen johdosta, että ylisihteerin vaali oli tapahtunut yksimielisesti.

Mandi Paadenhovi puhui lämpimästi entiselle ylisihteerille Pekka Ervastille. Kättentaputuksin yhtyi kokous puheeseen, johon Perustaja-ylisihteerin vastasi.

Fr. ja Ida Heliö lausuivat molemmille ylisihteeereille kiitokset ja jälkimäinen huomauttaen siitä epäitsekkydestä, jota sekä nyt valittu että entinen ylisihteerin esimerkillään ovat osoittaneet.

16 §. Seurasi sitten hallituksen jäsenten vaali. Varapuheenjohtajaksi valittiin huutoäänestyksellä Olga Salo.

Lippuäänestyksen perusteella valittiin hallituksen jäseniksi: Kyllikki Ignatius (154 ä.), Antti Aho (140 ä.), Helmi Jalovaara (128 ä.), Jussi Snellman (108 ä.) ja Hilda Pihlajamäki (96 ä.), sekä varajäseniksi: Yrjö Lehtinen (85 ä.), N. Rauvala (80 ä.), E. Happonen (51 ä.) ja E. Paasonen (37 ä.).

17 §. Seuran tilintarkastajiksi valittiin Yrjö Rimppi ja Toivo Vitikka ja varalle S. Hallberg ja G. V. Mustonen.

18 §. Ohjelman mukaan olisi pitänyt seurata vuoden 1918 tilikertomuksen esittäminen vuosikokoukselle. Sitä ei kuitenkaan voitu tehdä. Perustaja-ylisihteerin ilmoitti, että hallituksella oli poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi ollut vaikeata liittää viime vuoden tilinpäätöstä edelliseen vuoteen ja siksi se oli katsonut ainoaksi keinoksi olla mitään tilinpäätöstä tekemättä. Hallitus toivoi, että uudet tilintarkastajat harkiten ja aikaa ottaen tarkastaisivat vuosien 1917—1918

tilit ja antaisivat niistä lausuntonsa. Hallituksen puolesta saatiin vuosikokoukselle esittää vain Seuran yleinen taloudellinen tila nykyään.

Suomen Teosofisen Seuran tila 5. 6. 1919.

<i>Varat:</i>		<i>Velat:</i>	
	Smk. p:ää.		Smk. p:ää.
Päämaja	75,414: 27	Veroa Indiaan v:lta 1917	
300 osaketta Oy. Tietäjässä	30,000: —	ja 18	1,051: 45
Tri J. Sonckin henkiva-		Veroa Eur. Liitolle v:lta	
kuutuskirja	10,000: —	1914—18	1,461: —
Ins. G. I. v. Fianttin He-		Velka Rosa Laaksoselle	3,000: —
reditasrahasto	100: —	Kassakreditiivi Käsiyö-	
T. S:n vanha kalusto . . .	406: 15	läispanissa	20,000: —
Kannatusrahast. kalusto .	186: 17	Pääoma	102,875: 59
" saatavat			
(laina)	125: —		
Kannatusrahast. 5 osa-			
ketta Oy. Tietäjässä . . .	500: —		
Veljesrahaston saatavat			
(lainat)	3,530: —		
Rahaa: kassakreditiivi Kä-			
sityöläispanissa	7,117: 67		
Rahaa: käteistä	1,008: 78		
	<u>Smk. 128,388: 04</u>		<u>Smk. 128,388: 04</u>

Perustaja-ylisihteeri kehoitti vuosikokousta suostumaan hallituksen pyyntöön, että uudet tilintarkastajat velvoitettaisiin tekemään tilinpäätös vuosien 1917—1918 tileistä.

Hallituksen pyyntöön suostuttiin.

19 §. Perustaja-ylisihteerin esittämä vuoden 1919 tulo- ja menoarvio hyväksyttiin.

<i>Tuloja:</i>	<i>Menoja:</i>
Sis. kirj. maksu 25 uutta jäsentä 125:—	Intian vero v:lta 1914, 15, ja 16 (maks.) 2,363: 20
Jäseniä 233 à 4:— 932:—	Intian vero v:lta 649+25
„ 416 à 3:— 1,248:—	1919 570: 90
Uusia jäseniä 25 á 1:— 25:—	Europ. Liitolle 649+25
Lisävero à 10:—, 20:—	1919 337:—
ja 30:— 7,500:—	Ylisihteeriraha 6,000:—
Muita tuloja 100:—	Kustannuksia ja kuluja,
Tuloja päämajasta 2,451:—	jäsenlehti y. m. 1,800:—
Vajaus 8,619: 97	Korjauksia Piippalassa 3,000:—
	Veroja y. m. kuluja Pää-
	majasta 4,000:—
	Satunnaisia menoja 1,000:—
	Korko pankkiin v:lta 1918 1,029: 87
	„ „ „ 1919 900:—
<hr/> <hr/> Smk. 21,000: 97	<hr/> <hr/> Smk. 21,000: 97

20 §. Hallituksen ehdotus vapaaehtoisesta, edellisen pakollisen lisäverotuksen suuruudesta, uudesta lisäverotuksesta tältä vuodelta 1919, Seuran menojen peittämiseksi, hyväksyttiin.

21 §. Pakollinen lisäverotus päätettiin pysyttää edelleenkin 3 asteikkoisena — 10, 20 ja 30 mk:n suuruisena — sillä toivomuksella, että ne jäsenet, jotka voivat, maksaisivat ylimmän luokan mukaan.

22 §. Ylisihteerirahaksi 1920 määrättiin entinen Smk. 6,000.

23 §. Yksimielisesti hyväksyttiin Perustaja-ylisihteerin ehdotus, että T. S:n työntekijä J. R. Hannula saisi asua Seuran päämajassa Tonttulassa niin kauan kuin hän elää.

24 §. Ehdotus, että Seura lunastaisi taiteilija V. Piponiuksen maalaaman V. H. V:n kuvan 300 mk:lla, jätettiin hallituksen ratkaistavaksi harkintansa mukaan.

Perustaja-ylisihteerin veistokuvan päätti Seura lunastaa maksamalla sen hinnasta erän, jota yksityistä tietä ei ole saatu kokoon.

25 §. Nevalaisen testamenttiasia oli jätettävä seuraavaan vuosikokoukseen, koska perillisten puolesta ei oltu annettu mitään sitä koskevia tietoja ennen vuosikokousta, vaikka oli luvattu.

26 §. Seuraavan vuosikokouksen aika ja paikka jätettiin hallituksen määrättäväksi.

27 §. A. A. Saarnion ehdotus teosofisen aikakauslehden toimittamisesta ja julkaisemisesta jätettiin hallituksen ja Perustaja-yli sihteerin järjestettäväksi.

28 §. Seuran taloudenhoitajan valitseminen jätettiin hallituksen tehtäväksi.

29 §. Kannatusliiton sihteeriksi hyväksyttiin entinen sihteeri Magda Aspelin.

30 §. Virallinen vuosikokous lopetettiin klo 3 i.p. tavannukaisilla kiitoksilla kokouksen virkailijoille ja järjestäjille.

Kokouksen puolesta:

Elsa Kirsti Koponen.
Pöytäkirjuri.

Pöytäkirja tarkastettu ja oikeaksi havaittu.
Helsingissä Syyskuun 7 pnä 1919.

Antti Aho.

Yrjö Lehtinen.

Tilintarkastuskertomus.

Valittuina tarkastamaan Suomen Teosofisen Seuran tilejä ja hallintoa v:lta 1918, saamme täten tarkastuksen suoritetuamme todeta, että T. S:n tiliasema ja taloudellinen tilanne tilinpäätöksen mukaan joulukuun 31 p:nä 1918 oli seuraava:

Tiliasema.

Vastaavaa:	Vastattavaa:
Rahaa kassassa 473: 12	Kassakreditiviilaina . . . 18,302: 46
„ säästökas-	Tilivelkoja 11,074: 03
satil. . . 273: 23	Kasvatusrahasto 695: —
746: 35	Pääoma 98,832: 37
Osakkeita ja arvopaper. 40,100: —	
Kiinteistöä ja irtaimist. 75,930: 42	
Saatavia 7,185: 43	
Tappio 4,941: 66	
<u>Smk. 128,903: 86</u>	<u>Smk. 128,903: 86</u>

Voitto- ja Tappiotili.

<i>Tulot:</i>	<i>Menot:</i>
Jäsenmaksuja 2,180: 75	Kiinteistöveroja 570: 98
Jäsenlehti 1,136: —	Korkoja 1,389: 87
Vuosikokous 2,092: 75	Palkkioita 2,600: —
Vuokria 1,798: —	Vuosikokous 2,858: 43
Sekalaisia 1,021: 82	Jäsenlehti 1,299: 85
Tappio 4,941: 66	Sekalaisia 4,451: 85
Smk. 13,170: 98	Smk. 13,170: 98

Kun Seuran omaisuus, kuten tiliasema osoittaa, on lähes Smk. 100,000: —, ei Smk:n 4,941:66 tappio Seuran taloudessa voi olla herättämättä hämmästyä ja huolestumista.

Seuran kirjanpito on osittain puutteellinen, epäselvä ja hajanainen. Olisi syytä antaa kirjanpito — ainakin joksikin aikaa — nykyaikaista kirjanpitoa täysin tunnevalle henkilölle.

Kun kirjat kuitenkin yleensä ovat tunnollisesti hoidetut, menoerät kassakirjassa asianmukaisilla tosikkeilla varustetut sekä heinäkuun 13 p:nä 1919 laskemamme kassa oli yhtäpitävä kassakirjan osottaman saldon kanssa, ehdotamme hallitukselle myönnettäväksi tilivapauden.

Helsingissä, elokuun 27 p:nä 1919.

Toivo Vitikka.

Yrjö V. Rimppe.

Kannatusrahaston toiminta toimintakaudella 1918—1919.

Kannatusliiton toimikunnan jäseniä ovat olleet seuraavat: rvat Magda Aspelin, Tyyne Böök ja Lydia Manninen, neidit Aino Suomi ja Elsa Hovila sekä herrat Isak Räsänen, G. V. Heiskanen ja Toivo Eränen, viimemainittu sihteerinä ja rva Magda Aspelin kassanhoitajana.

Toimikunta on pitänyt 5 kokousta, järjestänyt esitelmätilaisuuksia, kysymysilloja, 2 matineeta ja surujuhlan kirjailija V. H. Valvanteen kuoleman johdosta.

Esitelmää piti kirjailija Pekka Ervast säännöllisesti joka sunnuntai. Kysymyksillä, joita on pidetty torstaisin, on herra Ervast vastannut kirjallisesti tehtyihin kysymyksiin.

Kannatusliiton varoilla on avustettu herrojen J. R. Hannulan ja Heikki Salmenniemen propagandatyötä, edellisen 50 markalla ja viimeksimainitun 100 markalla kuukausittain. Herra Hannula on eri paikoilla ympäri Suomea pitänyt esitelmää ja myönyt suuren joukon teosofista kirjallisuutta. Herra Salmenniemi on pitänyt esitelmää Varpaisjärvellä ja sen ympäristöllä.

Eräs jalomielinen seuramme jäsen, joka ei anna nimeänsä mainita, on Kannatusliiton kautta 200 markalla kuukausittain, useampina kuukausina avustanut herra Salmenniemen teosofista työtä.

Teosofista kirjallisuutta on Kannatusliiton varoilla hankittu vangeille 200 markalla, kirjailija V. H. Valvanteen muistotrahastoon on luovutettu 500 mk. ja Kustannus O.-Y. Tietäjän osakkeita on ostettu 500 markalla.

S. T. S. Kannatusrahaston tilinpäätös 31. 12. 1918.

Varat:

Kassa	2,742: 82
Velkakirjoja	
Lydiä Manninen	125: —
Miina Hirvonen	500: — 625: —
Osakkeita	
5 osaketta kust. o. y. Tietäjässä	500: —
Kalusto.	
Sama kuin ¹⁶ / _s ¹ / _s	186: 17
	<u>Smk. 4,053: 99</u>

Voitot:

Lahjoja	
Säästölaatikot	22: —
Korkoja	
Lainoista	23: —
Pankista	169: 23 192: 23
	214: 23
Tappio	1,271: 83
	<u>Smk. 1,486: 06</u>

Tappiot:

Juhlat ja esitelmät	936: 06
Avustukset ja prop.	
J. R. Hannula	350: —
Heikki Salmenniemi	150: —
I. K. Salin	50: —
	550: —
	<u>Smk. 1,486: 06</u>

Helsingissä joulukuun 31 p:nä 1918.

Magda Aspelin.

**Teosofisen Seuran Kannatusrahaston tilinpäätös
5 p:nä kesäk. 1919.**

Varat:

Kassa	398: —
Pääkassatili	2,805: 17
Velkakirjoja	
Lydia Manninen	125: —
Osakkeita	
5 osaketta K. o. y. Tietäjässä	500: —
Kalusto	186: 17
	<u>Smk. 4,014: 35</u>

Voitot:

Lahjoja	
Säästölaatikk.	10: —
Juhla ja esitelmätili	1,251: 11
Korkoa	5: 50
	1,266: 61
Tappio	39: 64
	<u>Smk. 1,306: 25</u>

Tappiot:

V. H. V:n rahastolle	500: —
Kulunkeja	10: —
Avust. ja propag.	796: 25
	<u>Smk. 1.306: 25</u>

Helsingissä kesäkuun 5 p:nä 1919.

Magda Aspelin.

Kun tilinpäätös ja S. T. S:n Kannatusrahaston tila ovat sen tilikirjojen mukaiset, ehdotamme rahastonhoitajalle tilivapauden myöntämistä vuosilta $\frac{1}{9}$ — $\frac{31}{12}$ 18 ja $\frac{1}{1}$ — $\frac{5}{6}$ 19. Helsingissä kesäk. 5 p:nä 1919.

J. A. Tukiainen.

Juho Simpanen.

Veljesrahaston vuosikertomus $\frac{20}{8}$ — $\frac{31}{12}$ 1918,
 $\frac{1}{1}$ — $\frac{5}{6}$ 1919.

Viime vuosikokouksesta lähtien kesäkuun 5:teen p:ään asti 1919, ovat jäsenet muistaneet pienemmissä ja suuremmissa erissä Veljesrahastoa. Olemme sentähden voineet tehdä siunauksellista työtä, sillä moni tarpeessa oleva Seuran jäsen on saanut pahimmassa hädässään apua, mikä lainan, mikä lahjotuksen muodossa. Se minulle tuntematon jäsen, joka vuosikokouksessa pisti käteeni Smk. 500 antoi sen varmaan keveällä kädellä, koska hänen lahjansa jälestä alkoi useampia suurempia ja pienempiä rahamääriä saapua.

$\frac{20}{8}$ — $\frac{31}{12}$ 1918.

On saatu lahjoina 656:—

Veljesrahasto on antanut avustusta 4 henkilölle, yhteensä 988:50.

Lainoja on annettu 3 henkilölle, yht. 900:—.

Eräästä kaksiosaisesta velkakirjasta on toinen osa maksettu, 1870:— ja eräs 448:50 suuruinen velkakirja on kuittattu avustuksena.

Tilinpäätös $\frac{31}{12}$ 1918.

Varat:

Rahaa kassassa	177: 06
Rahaa pankissa	1,673: 90
Lainoja	2,030: —
	<u>Smk. 3,880: 96</u>

Velat:

Veljespankille	200: —
Puhdas omaisuus	3,680: 96
	<u>Smk. 3,880: 96</u>

1/1—5/6 1919.

On saatu lahjoina 501:30.

Veljesrahasto on antanut avustusta 3 henkilölle, yhteensä 350:—.

Lainoja on annettu 6 henkilölle, yhteensä 1,800:— ja on niistä maksettu takaisin 300:—.

Tilinpäätös 5/6 1919.

Varat:

Rahaa pääkassatilillä	522: 61
<u>Lainoja</u>	<u>3,530: —</u>
	<u>Smk. 4,052: 61</u>

Velat:

Veljespankille	200: —
<u>Puhdas omaisuus</u>	<u>3,852: 61</u>
	<u>Smk. 4,052: 61</u>

Olga Salo.

I

Ylisihteerin vuosikertomus 20 p. elokuuta 1918 — 5 p. kesäkuuta 1919.

Syystä, ettei edellisessä vuosikertomuksessa mainittu jäsenmäärää vuodelta 1918, niin tahdomme sen nyt tässä vuosikertomuksessa tehdä.

Nykyajan myrskyjen mainingit ovat sipaisseet Suomen Teosofista Seuraakin. Vuosi 1918 oli tuntuva hallavuosi. Seuran kirjoista poistettiin 108 jäsentä; niistä on 15 kuollut, 5 eronnut ja 88 muuten poistettu, sillä heistä ei tiedetä mitään. Tosin on 40 uutta jäsentä tullut tilalle, mutta jäsenluku on kuitenkin entisestään vähentynyt 68 hengellä ja oli jäsenmäärä vuoden vaihteessa 583.

Maamme vaikean tilanteen takia oli looshitoiminta paitotellen lamassa, mutta «Vågen» Helsingissä, «Valoa kohti» lisalmella ja «Korventuli» Vihannissa ovat keskeytymättä työskennelleet, samaten ovat «Aura» ja «Aurora» Turussa, «Sampo» Viipurissa, «Aatto» ja «Rauha» Oulussa ja «Valonheittäjä» Tampereella ilman suurempia keskeytyksiä toimineet, toiset looshit ovat olleet enemmän tai vähemmän lamassa.

Vanhojen jäsentemme Mandi ja Juho Tukiaisen aloitteesta perustettiin Lohjalla uusi looshi, jonka Perustaja-Ylisihteerin Pekka Ervast kävi marraskuun 17 p:nä vihkimässä ja pantiin sen nimeksi Lohjan-Loimu.

Kuluneena vuotena ei ole yhtä monta puhujaa kuin ennen tehnyt esitelmätyötä, vaan sitä ahkerampia ovat ne olleet, jotka siinä työssä ovat kortensa kantaneet. Helsingissä Perustaja-Ylisihteerin piti säännöllisesti sarjallisia esitelmiä, joista aina uhkui syvää tietoa ja elämänviisautta. Mainittakoon niistä «Uusi Jerusalemi», «Okkulttinen tieto». «Tulevaisuuden yhteiskunta» j.n.e. Samaten J. R. Hannula on pitänyt uskonnollis-teosofisia luentoja, osittain Hämeessä, Keski-Suomessa ja Uudellamaalla, yhteensä 100 eri tilaisuudessa. Kansallissodan aikana keskeytyi luennoimistyönsä, mutta

hän jatkoi propagandaa kirjoja kauppaamalla, joita hän on myynyt Smk. 23,971: 34 aikakauskirjaa Tietäjää 1,496: 89, siis yhteensä 24,468: 23 ja vielä tämän lisäksi jonkun veran Idän Tähti-lehteä. Kannatusrahasto on avustanut häntä aivan mitättömällä summalla. Niinikään on opettaja Heikki Salmenniemi Kannatusrahaston avustamana puhunut Varpaisjärvellä ja sen ympäristöillä syys-, loka-, marras- ja joulukuussa. Tampereella ovat esitelmöineet opettaja Kyösti Laine ja hra Väinö Virtanen.

Tuoni on meidänkin keskellä tehnyt tuhoja ja vienyt Seurasta 15 jäsentä. Useimmista mainittiin jo edellisessä vuosikertomuksessa. Myöhemmin poistuneista tahtoisimme erityisesti mainita «Vägen» looshin jäsenen rouva Ida af Hällströmin, joka kuuluu Suomen Teosofisen Seuran uranuurtajiin. Hän oli erittäin rakastettava, lämmissydäminen ja vaatimaton persoonallisuus, joka oli aina valmis hiljaisuudessa toisia auttamaan rahallisesti ja henkisesti. Samoin ovat tältä tasolta siirtyneet pois seuraavat jäsenet: everstiluutnantti Gustaf Emil af Enehjelm Hämeenlinnasta, henkikirjuri Julius Hyökki, «Sampo» looshin jäsen Viipurista, työmies August Koponen «Vipusen» jäsen Kuopiosta, ompelija Susanna Korkeamäki Vaasasta, kauppa-apulainen Erik Markko Jyväskylältä, vaihdemies Juho Välimaa «Sammon» jäsen Viipurista, räätäli Kusti Markkanen «Valon taimen» jäsen Joensuusta. Edellisessä vuosikertomuksessa sanotaan, että maanviljelyskoululainen Adam Lehikoinen on kuollut. Todellisuudessa hän kuuluu kuitenkin olevan elossa.

O. Y. Tietäjän kustannuksella ovat ilmestyneet seuraavat kirjat: «Onko Kalevala pyhä kirja?» kirj. Pekka Ervast, 2,000 kpl., «Valoa kohti» kirj. Pekka Ervast, viides painos, 10,000 kpl. «Ilmestyskirja teosofian valossa» kirj. J. R. Hannula, 1,000 kpl., «Mitä teosofit sanovat sodasta» koonnut ja suomentanut V. H. H. 600 kpl., «Jokapäiväksi» kirj. Leo Tolstoi, 1,000 kpl.

Neljännet kesäkurssit vietettiin viime kesänä Tuonenkylässä. Tämmöisillä kursseilla on aina syvä henkinen merkityksensä. Ne liittävät samalla kertaa mukana olijat lujilla veljessiteillä toisiinsa ja antavat henkistä ravintoa sielulle pitkäksi ajaksi.

Idän Tähtien jäsenet ovat kokoontuneet jokaisena kauden ensimmäisenä sunnuntaina viettämään ohjelmallista juhlaa, jossa neiti Helmi Jalovaara ja herra V. G. Mustonen vuorotellen ovat puhuneet. Veljessodan puhjettua oli se kokoontumiskiellon tähden pakotettu lopettamaan kaiken ulkonaisen toiminnan.

Nuorisoliitto on vanhaan tapaansa tutkinut teosofista kirjallisuutta ja sen piiriin sisältyviä kysymyksiä. Ulospäiseen toimintaan on luettava ohjelmalliset tilaisuudet.

II

Vuosi 1919 kesäkuun 5:teen päivään.

Tammikuun 1 p:stä kesäkuun 5 p:ään on liittynyt 31 uutta jäsentä, kuollut 3, eronnut 2, erotettu 4. Jäsenluku on tähän asti 605.

Ahjo-looshi Helsingistä on lakannut olemasta, joka perustettaessa v. 1911 oli kokoonpantu 26 jäsenestä, mutta josta v. 1913 erosi 15 jäsentä, jotka sitten liittyivät Autroposophiseen seuraan. Lopettaessa oli jälellä ainoastaan 5 jäsentä, ja rouva Vendla Böökin erottua puheenjohtajan virasta, päättivät jäsenet lopettaa koko looshitoiminnan.

Ylisihteeri luennoi taas yhtä innokkaasti koko kevätkauden runsaslukuisalle yleisölle. Yhä uusia kasvoja ilmestyi luentoja kuulemaan, joka on merkinä siitä, että teosofinen sanoma on hiljalleen voittanut alaa useissa piireissä. Seuraavatesitelmäsarjat kuuluvat kevätkauteen: «Jälleensyntymisen syvimät salaisuudet.» «Risti ynnämuita vertauskuvia.» J. R. Hannula on jatkanut entistä työtään, esitelmöinyt ja myynyt kirjoja, samoin harra Heikki Salmenniemi kierteli puhujana Kuopion ympäristössä.

Tänä vuonna maaliskuussa vietiin meiltä Väinö Heikki Valvanne, Seuramme toinen tukipylväs pois toisille tasoille. Sitä aukkoa, jonka hän jälkeensä jätti, ei niin helposti täytetä. Ei ole toista niin monipuolisesti kyvykästä teosofia, jonka voisi sijalle asettaa. Tuskin moniin käsiin jaettuna tulisi hänen työnsä tehdyksi. Poismenneiden joukkoon kuuluu vielä kivityömies Oskari Laurila «Kalevalan» jäsen Helsingistä ja mekanikko Karl Konstantin Elo «Auran» jäsen Turusta.

Idän tähti on toiminut entiseen tapaansa. Neiti Helmi Jalovaara ja herra V. G. Mustonen ovat puhuneet juhlatilaisuuksissa, joissa on ollut muutakin ohjelmaa. Rouva Kyllikki Ignatius on tavallisesti auttanut pianonsoitolla ja eri henkilöt muilla ohjelman numeroilla. Idän Tähtien jäsenet lopettivat toimintansa kevätkaudella seurustelujuhalla, jossa rouva Olga Salo luki C. Jinarajadasan esitelmän «Maailman Opettajan sanoma yksilölle» ja herra Yrjö Lehtinen puhui laajasti Idän Tähtien aatteesta.

Nuorisoliitto on hommannut entiseen tapaansa.

Olga Salo
varapuheenjohtaja

KALEVALA HELSINGISSÄ. Vuosi 1918 on ollut kuten tiettyä hirmunen koettelemuksen vuosi. Monet tuhannet ihmishenget on menetetty kaiken väristen sotain alttarille. Lukemattomat kyyneleet ovat kertoneet sitä tuskaa, jota on saatu Suomessakin kestää.

Mutta kaikesta näistä huolimatta on Teosofisen Kalevala-looshin työ jatkunut aivan rauhallisena kautta vuoden entistä rataansa, sillä onhan oltu selvillä, että Teosofinen työ on rauhan työtä ja rakentavaa laatua, niin eläville kuin vainajillekin.

Viikkokokousten avausmietintönä on käytetty lausetta: «Voittakoon valo pimeyden, rakkaus vihan ja oikeus väkivallan», jota olemme parhaamme mukaan ajatuksissamme tulkinneet ja toivoneet — ja uskomme ettei toivomme ole turha.

Virallisia kokouksia on pidetty yhteensä 9, joista on pöytäkirjaan merkitty 29 pykälää.

Viikkokokouksia on ollut yhteensä 23, joissa on ollut seuraavat mietintö-aiheet:

1. Onko tappaminen koskaan oikeutettua?
2. Erottamiskyky.
3. Himottomuus.
4. Mitä on vapaus?
5. Vapaus ja Kansallishaltiamme?
6. Mikä on sielullinen väkivalta?
7. Mitä ymmärrämme luonnon lakisiteisyydellä?
8. Lakisiteisyys luonnon eri valtakunnissa.
9. Miten me Teosofit suhtaudumme mahdollisiin tuleviin poliittisiin tapahtumiin?
10. Miten me parhaiten voimme auttaa lähimmäisiämme?
11. Miten auttaminen vaikuttaa auttajaan ja autettavaan?
12. Onko rakkaus intohimoa?
13. Rakkaus ja käyttövälineemme?
14. Mistä johtuvat onnettomat avioliitot?
15. Mihin suuntaan olisi ohjattava kehitystä luodaksemme onnellisia avioliittoja?
16. Kuinka ihmisiä voitaisiin kasvattaa henkisesti itenäiseksi?
17. Minä tekijänä on älyllinen kehittyneisyys henkiselle kehitykselle?
18. Miten sovelletaan anteeksiantamusta, syyn ja seurausten lakiin?

Allekirjoittaneen mielestä nämä kysymykset ovat uurtaneet jälkensä unhoittumattomasti jokaiseen, että voimme merkitä K. L:ssä v:den 1918, suuren veljellisen työn vuodeksi.

Looshin uutuuksiin voimme merkitä Lotus-lehden syntymisen, jonka toimittajana on ollut erinomaisella menestyksellä, ehkä Looshin nuorin jäsen. Hänen toimittamansa lehden ansioksi voimme mainita kokousten vilkkaan osanoton loppupuolella vuotta, sillä osanottajien keskiluku oli loppupuolella vuotta 18, alkupuolella vain 12. Tämä jäsen on Antti Aho.

Uutuuksiksi voimme myös sanoa K. L:in ja N. L:ton yhteisten keskustelukokousten syntymisen, joka on osoittautunut mainioksi yhteisymmärryksen sillaksi, joka on alku N. Rauvalan aloitteesta. Mainittuja kokouksia on pidetty 2:desti kuussa, vuoroin kummankin järjestämänä.

Virkailijoina on vuoden varrella toiminut: puheenjohtajana alkupuolella vuotta Klaus Nikula ja hänen paikkakunnalta poistuttuaan loppupuolella H. Lehti.

Rahastonhoitajana G. V. Heiskanen.

Kirjurina J. Nurmisalo.

Looshista on ollut Kannatusliitossa jäsenet G. Heiskanen ja Aino Suomi.

Helsingissä 29 helmik. 1919.

Väinö Nurmisalo.
(sihteeri)

KALERVO PAKINKYLÄSSÄ. Looshimme toiminta on kuluneena vuonna ollut aivan vähäistä, sisältyen pariin kokoukseen kevät- ja syyskaudella. Syyt tähän asiain tilaan ovat monet: epävarma tilanne liikkumiskieltoineen, valaistusvaikeuksineen y. m. Siinä pari ulkonaista syytä.

Tällainen pysähdys looshin toiminnassa ei kuitenkaan voi merkitä sitä, ettei totuuden tiedon etsintä ja totinen pyrkimys elähdyttäisi jäseniämme, päinvastoin uskomme, että toiminta uudella voimalla on ajan tullen heräävä.

Puheenjohtajana toimi kevätkaudella neiti H. Rissanen ja syyskaudella G. V. Mustonen, rahastonhoitajana Juhon Simpanen ja sihteerinä:

Emilia Hilsivaara.

SAMPO VIIPURISSA. Vuoden 1918 toiminta on ollut verrattain hiljaista ja vaatimatonta. Kokoonnuttu on ainoastaan 5 kuuk. aikana kaikkiaan 17 kertaa, joista yleisiä esitelmätilaisuuksia on ollut 8. Esitelmistä piti 7 herra Fr. Heliö ja 1 neiti Ida Laakkonen. Looshikokoukset aloitettiin mikäli mahdollista soitolla, jonka jälkeen oli lyhyt mietiskelyhetki. Mietiskelyaineista mainittakoon muutamia: «Miten kansamme keskuuteen voitaisiin levittää yhteisymmärrystä ja miten ihmiset oppisivat paremmin käsittämään toisiaan?» «Anna meille ja koko ihmiskunnalle rauha». «Jos joltakin puuttuu viisautta niin anokoon sitä». «Ihmiskunnan veljeys ja sopusointu».

Mitään erikoista kirjallista ohjelmaa ei ole ollut. Useimmiten keskusteltiin ja vaihdettiin ajatuksia silloisten järkyttävien tapahtumain johdosta. Keskustelut muodostuivat usein sangen vilkkaiksi ja toisinaan kiivaiksikin. Mutta sitä ei voi ihmetellä kun ottaa huomioon, että useimmat jäsenistämme pyrkivät silloisia tapahtumia maassamme arvostelemaan ja ymmärtämään omien yksilöllisten kokemustensa ja näkemystönsä perusteella. Harvat silloisissa oloissa kykenivät nousemaan kaiken yläpuolelle ja sieltä seuraamaan — «yli-ihmisen» tyyneydellä ja täysin puolueettomana, joukkosieluelämän kamppailevien «maanlasten», veristä ja — tylsää leikkiä.

Touko.—marrask. välisenä aikana ei looshimme toiminnut ollenkaan. Kevätkauden toiminta oli silloisten kaupungissamme vallinneiden kireiden olojen pakotuksesta lopetettava kesken ja syyskauden toiminta voitiin aloittaa, sopivan huoneuston puutteessa, vasta 8 p. joulukuuta.

Puheenjohtajana toimi Otto Mölsä, rahaston- ja kirjastonhoitajana J. Naukkarinen ja sihteerinä allekirjoittanut.

Viipurissa 18. 5. 19.

Lenn. L. Leino.

VÅGEN LOOSHI HELSINGISSÄ v. 1918. Kuluneella vuodella on pidetty looshikouksia perjantaisin klo 7 i. p. siihen tapaan, että joka toinen perjantai on tutkittu Marien kirjaa «Aikakausten mysteeri» ja joka toinen perjantai on luettu esitelmää, joista on ollut ilmotus Hufvudstadsbladetissa. Kaksi alkuperäistä esitelmää on pitänyt Insinööri L. Krohn «Esoterisesta astrologiasta».

Vuoden kuluessa on looshi menettänyt varapuheenjohtajansa rouva Ida af Hällströmin, joka kuoli 11 p. joulukuuta. Jäsenen luku oli vuoden lopulla 15.

Johtokunnan jäseniksi valittiin vuodelle 1919 professori V. Heikel puheenjohtajaksi; rouva E. Puustinen varapuheenjohtajaksi; neiti Vilma Stadius rahastonhoitajaksi; neiti A. Olsoni jäseneksi; neiti S. af Hällström kirjuriksi.

Signe af Hällström.

AURA TURUSSA. Vuonna 1918 on pidetty 25 looshikokousta, jotka ovat olleet vuoden alusta 12 p:ään marraskuuta maanantai-iltoina klo 7—9 ja torstaisin vuoden loppuun. Niissä on ollut läsnä 7—13 jäsentä.

Tutkimustyössä on käytetty kevätkaudella seuraavia kirjoja: Pekka Ervastian «Suuret uskonnot», Lazenbyn kirjoitus-sarja «Viisauden Mestarit» Tietäjästä ja H. P. Blavatskyn Teosofian Avaimesta 12 luku sekä viikon aikana ollut joku mietiskelyaine, joka aina on edellisellä kerralla määrätty seuraavassa kokouksessa keskusteltavaksi. Syyskaudella seurattiin tutkimusainetta, joka käsitti pääasiallisesti maailmanrakennetta ja ihmisen kehitystä jatkuen aina edellisestä kokouksesta seuraavaan. Kukin jäsen sai käyttää apunaan mitä kirjaa tahansa. Kokoukset aloitettiin syyskaudella aina urkuharmoonin soitolla ja mietiskelyllä, joissa seurattiin J. Krishnamurten kirjaa «Mestarin jalkojen juuressa» ja päästiin siinä toiseen ominaisuuteen asti.

Julkisia esitelmiä on pitänyt fil. maisteri Artturi Vesenterä 24 p:nä marraskuuta ja 22 p:nä joulukuuta sekä neiti Anni Rae luki 8 p:nä joulukuuta V. H. Valvannen kirjoituksen «Veljeyden uskonto» Itän Tähdessä. Nämä aloitettiin ja lopetettiin urkuharmoonin soitolla.

Teosofisen Seuran tšekäläisessä kirjastossa oli vuoden lopulla 303 suomenkielistä ja 242 vieraskielistä teosta, joista on yleisölle lainattu suomenkielisiä 251 ja vieraskielisiä 190 kirjaa. Kirjasto on ollut avoinna keskiviikkoisin klo 1/27—1/28 ja sunnuntaisin 1/22—1/23 i.p.

Looshiin on liittynyt vuoden aikana jäseniksi 6 henkilöä ja on nyt jäsenluku 32.

Kuluneena vuonna on toiminut puheenjohtajana ja rahastonhoitajana Emil Virta, sihteerinä lokakuuhun saakka Tyyne Österlund ja senjälkeen Uuno Saarnio sekä johtokunnan jäsenenä näiden lisäksi Aino Ristonmaa, Anni Rae, Aarno Kekoni ja K. Saario.

Turussa, joulukuun 31 p:nä 1918.

Uuno Saarnio.

VALOA KOHTI IISALMESSA. Looshityömme on jatkunut tänä vuonna entiseen tapaansa. Kokouksia on ollut joka keskiviikko. Niissä olemme vuoden kuluessa tutkineet »Aikain viisaus« ja »Teosofian avain« läksytöinä. «Sydämen oppi«, «Kajastuksia kaukomailta«, «Hänen nimessään« y.m. olemme lukeneet välillä. Mietintö-aiheena on ollut: rakkaus, rauha, sopusointu, kärsivällisyys, kunnioitus, suvaitsevaisuus, nöyryys, tyytyväisyys y. m. Joka lauantai on ollut käsityöilta. Niissä olemme lukeneet Besantin ja Ervastian esitelmää ja keskustelleet luetun johdosta.

Uusia jäseniä on looshiin vuoden kuluessa tullut 3. Yksi on muuttanut toiseen looshiin ja yksi siirtynyt toiselle tasolle. Jäsenluku vuoden lopussa 22. Virkailijat looshissa ovat entiset.

Iisalmessa 25 p. maaliskuuta 1919.

Emmi Autesl.
(sihteerinä)

TÄHTI-LOOSHI VAASASSA. Maassa vallinneen yleisen rauhattomuuden tähden on toiminta looshissa koko vuoden ollut melkein lamassa. Tammikuulla pidettiin säännölliset viikkokokoukset. Rauhattomuuksien puhjettua ei kokoonnuttu ennenkuin vasta myöhään syksyllä. Työ looshissa ei silloin vieläkään tahtonut ottaa sujuakseen, sillä vallitseva yleinen jännitys kiinnitti jäsenetkin mukaansa. Vasta myöhemmin syksyllä alkoi sisäisyys senverran rauhottua, että päästiin henkisen työn alkuun. Työtapa: viikon evästykset jostain aiheesta. Kokoukset alettu mietelauseella. Kokoukset sunnuntaisin klo 12—2. Mitään ulkonaista työtä emme ole yrittäneet. Jäsenluku 13. Vuoden kuluessa kuollut kaksi jäsentä, nimittäin: Kaarlo Kuusela ja Sanni Korkeamäki.

T. Laurila.

AURORA-LOOSHI TURUSSA on v:na 1918 pitänyt 28 keskiviikkokousta, 15 keväällä, 13 syksyllä. Vanhaan tapaan ovat Seuran jäsenet osottaneet kokouksissa suurta innostusta ja ylipäänsä saapuneet niihin säännöllisesti, paitsi «punasena aikana», jolloin väliintulleista syystä eivät voineet olla läsnä.

Tutkimuskirjana on käytetty: Mestarin jalkojen juuressa, Ajatuksen voima, Musta ja Valkonen magia, sitäpaitsi on esitetty kokouksissa erilaisia pienempiä kirjoituksia.

Valkosen Lotuskukan päivänä ja 17 p. marraskuuta juhlittiin tavanmukaisesti yhdessä suomalaisen looshin kanssa. Edellisessä olivat ohjelmassa kauniina lisänä laulajatar neiti Signe Vesterlundin tunnelmallisestl esittämät laulut.

Syyspuolella luettiin kolme julkista esitelmää, mutta kevätkaudella ei yhtäkään, senaikaisen tilanteen takia.

Lokakuussa sai looshi ilokseen tulla yhteyteen herra Väinö Valvanteen kanssa, joka siihen aikaan oleskeli täällä pikakirjottana kirkolliskokouksessa ja hän piti jäsenille esitelmän kuningas Fjalarista sekä vastasi myöskin kysymyksiin.

Kirjasto on lisääntynyt muutamilla teoksilla ja on ollut avoinna talvisin kaksi kertaa, kesäisin kerran viikossa.

Johtokunnan muodostavat: puheenjohtaja, allekirjottanut; sihteeri, neiti Anna Vilenius; rahastonhoitaja, neiti Katri Forsten.

Suoma Telenius.

VIPUNEN KUOPIOSSA. Kuluneen vuoden ajalla on looshimme toiminta ollut hiljaista, ei ole toimittu julkisesti ulospäin ollenkaan, ainoastaan jäsenet ovat yksityisesti persoonallisesti keskustelemalla — sekä muutamit kirjoja levittämällä — koittaneet kykynsä mukaan teosofia-aatteita levittää.

Looshissa oli vuoden alussa jäseniä 20. Niistä on vuoden kuluessa 1 muuttunut irtojäseneksi, 1 mennyt tiety-mättömiin ja 1 kapinan aikana punakaartissa kuollut. Uusia jäseniä on tullut 1, joten looshimme jäsenluku on nyt 18.

Toimihenkilöinä ovat toimineet: herra Pekka Heino taloudenhoitajana ja allekirjoittanut esimiehenä ja kirjastonhoitajana.

Vastaista toimintaa varten on looshimme varallisuus vuoden kuluessa lisääntynyt viidelläsadalla markalla, joten kulunut kauhun, surun ja tuskien vuosi on ollut looshillemme sangen edullinen.

Kuopiossa 19. 1. 19.

H. Keinänen.

OTAVA I. MIKKELI. Looshin kymmenentenä toimivuotena oli jäsenluku kaksikolmatta. Virkailijoina ovat toimineet: hra L. Linnala puheenjohtajana ja nti Aune Tefke sekä sihteerinä että rahastonhoitajana. Tuloja tai menoja ei ole ollut. Säännöllisten kokousten ohessa on pidetty erittäin onnistuneita musiikki-iltoja looshin jäsenille arkki-tehti A. Rankan perheessä. Yleisempää toimintaa ei kulu-neena vuotena ole harjoitettu. Kirjasto on edelleen ollut yleisön käytettävissä toht. V. Angervon vastaanottohuoneessa.

Lenni Linnala.

Aune Tefke.

VALONHEITTÄJÄ TAMPEREELLA. Varsinaisen kokoushuoneen puutteessa on looshimme pitänyt kokouksia tänä vuonna kolmessa eri paikassa nim. vuoden alussa Tamp. Sentr. kirjap. konttorihuoneustossa 4 kertaa, teht. J. Hirvelän luona 2 kertaa sekä Puuv. teht. juhlasalissa 7 kertaa, joka nykyään onkin looshimme varsinainen kokouspaikkamme.

Kevättoimintakausi rajoittui kansalaissodan vuoksi 4 kokoukseen.

Looshimme sisäinen toiminta on sisältynyt hiljaisiin mietiskelyhetkiin kokouksien alussa, alustuksiin teosofisista kysymyksistä ja ajatusten vaihtoon keskustelukysymyksistä, jotka ovat olleet myöskin viikon läksyinä, sekä teosofisten kirjojen ääneen lukemista ja niiden johdosta keskustelua.

Ulospäin on looshimme järjestänyt esitelmätilaisuuksia, joihinka yleisöllä on ollut vapaa pääsy. Menot näistä tilaisuuksista on korvattu vapaaehtoisilla kolehdeilla.

Esitelmätoimijoina ovat esiintyneet looshimme jäsenistä op. Kyösti Laine ja hra Väinö Virtanen.

Uusia jäseniä vuoden ajalla on tullut 5. Paikkakunnalta on muuttanut 2 jäs. ja jäsenmäärä vuoden lopulla oli 30.

V. Virtanen.
(Puheenj.)

B. Hildén.
(Sihteeri)

ASTRA VAASASSA. Looshimme toiminta on vuoden 1918 aikana, varsinkin mitä tulee kevättalveen 1918, ollut melkein kokonaan seisauksissa, kun looshin jäsenet silloin riehuvan vapaussodan aikana kukin tahollaan tavalla tai toisella toimivat Valkoisen Suomen avustustyössä sekä olivat

jotkut sentähden pois paikkakunnaltakin. Syksyllä 1918 kaikkien jälleen kokoonnuttua on taasen kokoonnuttu joka keskiviikko-ilta jonkun jäsenen luo. Kokoukset ovat olleet avoimna ulkopuolisillekin teosofian harrastajille, joista sitten ainakin 2 iloksemme nyttemmin onkin liittynyt looshimme jäseniksi. Kokouksissa on luettu teosofisia-teoksia kuten Annie Besant'in «Karma», «Ihminen ja hänen ruumiinsa» y.m. luetun johdosta on keskusteltu.

Kuluneena vuonna olemme menettäneet yhden innokkaimmista jäsenistämme, nim. rva Ilma Virtalan, joka muuttaen pois paikkakunnalta on siirtynyt Helsinkiin.

Looshimme virkailijoina ovat toimineet edelleenkin rahaston- ja kirjastonhoitajana neiti Fanny Enqvist ja puheenjohtajana ja sihteerinä allekirjoittanut.

Vaasassa, huhtik. 5 p:nä 1919.

Saima Eskeld.

KERTOMUS AATTO-LOOSHIN TOIMINNASTA v. 1918. Vuosi 1918 aloitettiin suurin toivein. Vuosikokouksessa tammik. 17 p. hyväksyttiin entinen työpöytä ja työtä sekä itsekasvatuksessa että ulospäisessä toiminnassa päätettiin jatkaa entistä innokkaammin.

Mutta tuskin oli vuoden ensimmäinen kuukausi lopussa, kun ulkonaiset tapahtumat keskeyttivät looshityömmä ja riistivät keskuudestamme vankeuteen varapuheenjohtajamme ja looshimme lahjakkaimman jäsenen Yrjö Kallisen. Tämä oli tšekäläisille teosofeille, varsinkin alkutaipaleella kulkeville korvaamaton tappio.

Maaliskuussa koetettiin looshikokoukset alottaa uudelleen, mutta kaikki tuntuivat siihen määrin väsyneiltä, ettei niihin saatu entistä eheyttä eikä voimaa. Osanottokin niihin oli siksi laimeaa, että otimme kesäloman jo toukokuun alussa. Kun sitten syyskuussa kokoonnuttiin oli joukkomme tosin entistä vähälukuisempi, mutta sitä voimakkaampana oli jokaisessa halu antautua teosofiseen tutkisteluun. Loppuvuoden aikana olemmekin pitäneet säännöllisesti sekä sunnuntai että torstaikokoukset.

Sunnuntaisin on kokoonnuttu klo 5—7 j.pp. Ensin on keskusteltu jostain edellisenä sunnuntaina sovitusta aineesta. Sitten on lyhyt esitelmä joltain jäseneltä. Loppu aika on

käytetty lukemiseen ja keskusteluun, joko lukemisen johdosta tai jostain esitetystä kysymyksestä. Sunnuntaisin on useinkin vilkkaasti pohdittu esitettyjä kysymyksiä. Eriävät poliittiset mielipiteet ovat tosin toisinaan johtaneet kiivai-siinkin väittelyihin, mutta aina on sentään pyritty arvoste-lemaan asioita iäisyyden kannalta. Lukemisena on näissä kokouksissa käytetty Pekka Ervastin «Suuret Uskonnot» ja Annie Besant'in »Kristinuskon salainen puoli«.

Torstaisin klo 7—9 i.p. ovat olleet suljetut kokoukset, joissa entistä enemmän on pääpaino pantu jäsenten kasvat-tamiselle. Erikoisella antaumuksella on syvennytty esitettyi-hin keskustelukysymyksiin ja myös ne aika tyydyttävästi ratkaistu. Hiljaisena mietiskelyaineena on koko syksyn pi-detty: «rauhaa». Kuukausikokouksissa on valittu keskustelu-kysymykset koko kuukautta varten, pohdittu juoksevat ja vi-ralliset asiat ja esitetty sunnuntaikokousten selostus edellisen kuukauden kokouksista. Tämän selostuksen on laatinut sunnuntaikokousten selostaja, kukin jäsen vuorostaan aina kuukaudeksi valittuna ja on näillä selostuksilla ollut varsin-kin niiden laatijalle suuri merkitys, sillä ne ovat opettaneet häntä muutamissa ytimekkäissä lauseissa esilletuomaan ko-kouksen useinkin laajan ja monipuolisen keskustelun. Lu-kemisena on torstaisin ollut Pekka Ervastin «Kalevalan avain».

Mitään yleisiä juhlia tai esitelmätilaisuuksia ei kuluneen vuoden aikana ole toimeenpantu. Ainoastaan uutta vuotta kokoonnuttiin looshin jäsenten ja ystävien kesken vastaan-ottamaan ja muodostui tästä hetkestä entiseen tapaan mie-luisa illanvietto.

Sanomalehti «Aatos» on ilmestynyt vaan 3 kertaa kui-tenkin sisältörikkaampana ja monipuolisempana kuin ennen. — Kirjasto on ollut avoinna sunnuntaisin ja keskiviikkoisin, mutta on sitä enempi vähän käytetty.

Vuoden kuluessa ei ole liittynyt yhtään uutta jäsentä, joten looshin jäsenluku on 13. — Virkailijoina ovat olleet seuraavat: puheenjohtajana allekirjoittanut Juho Laitinen, varapuheenjohtajana Yrjö Kallinen, rahastonhoitajana Juho Laaninen, kirjastonhoitajana Jaakko Paasimaa, «Aatoksen» toimittajana Ferd. Utriainen ja sihteerinä allekirjoittanut Signe Rosvall.

Vaikka ulkonaiset tapahtumat ovatkin raskaina painaneet ja vaikka useammalla liekin ollut kovia sisäisiä koettelemuk-sia, eivät ne ole voineet särkeä sitä rauhaa, mikä varsinkin

torstaikokouksille on ollut ominaista, eivätkä lamauttaa sitä innostusta, jolla eteenpäin on pyritty. Niin on kuluneenkin vuonna koetettu elämän koulussa mahdollisimman paljon oppia.

Juho Laitinen.

Signe Rosvall.

KORVENTULI VIHANNISSA. Looshin toiminta on v. 1918 ollut pientä, hiljaista, muutamien jäsenten yhteistä itsekasvatustyötä. Levoton ja kriittinen ajanhenki ei ole täällä syrjäseudussa ollut niin välittömästi huomattava kuin ehkä monin paikoin muualla. Jonkun verran mieliä hajoitavasti ja toimintaa lamauttavasti on se sentään täälläkin vaikuttanut. Kuitenkin on toiminta jatkunut läpi vuoden, lukuunottamatta muutamia kesäkuukausia. Kokouksia on pidetty joka torstai-ilta. Kokousten ohjelmaan on kuulunut aluksi lyhyt mietiskely, sitten edellisen kokouksen pöytäkirjan lukeminen, viikkoläksyn kuulustelu ja lukeminen sekä keskustelukysymys, jonka on aina joku jäsen alustanut. Osanottajia on ollut vaan noin 4—6 jäsentä.

Alkupuolella vuotta oli opiskelukirjana Pekka Ervastian «Jesuksen salakoulu», lopulla vuotta saman tekijän «Suuret uskonnot».

Näiden viikkokousten lisäksi on pidetty muutamia ylimääräisiä kokouksia, etupäässä kauempana asuvia jäseniä varten, joilla ei ole tilaisuutta olla mukana viikkokouksissa.

Mitään ulospäin suunnattua julkista toimintaa ei ole ollut, paitsi että lainakirjasto on ollut yleisön käytettävänä. Lainaustili on ollut pienempää kuin edellisinä vuosina. Uusia kirjoja on kirjastoon hankittu muutamien kymmenien markkojen arvosta, ja käsittää se nykyään noin 140 nidosta. Teosofista kirjallisuutta on looshin tiliin myötyä lähes 200 mk. arvosta ja Tietäjän tilauksia välitetty 18 vuosik.

Jäseniä on ollut 9. Sihteerinä on ollut T. Salovaara, rahastonhoitajana H. Kaarto ja puheenjohtajana allekirjoittanut. Kaikki entiset virkailijat valittiin myöskin vuodelle 1919.

Korvenkylässä 23. 2. 19.

M. Erkkilä-Suomela.

TIE-LOOSHI SAVONLINNASSA. Tammikuussa v. 1918 oli meillä säännöllisesti kokouksemme, mutta kapinan aikana oli kokouksia vaan silloin tällöin. Looshin kokouksissa luettiin alussa Rudolp Steinerin kirjaa «Kuinka saavutetaan tietoja korkeammista maailmoista». Toukok. 12 pnä kokoonnuimme viettämään pientä juhlaa, joka oli järjestetty tuomari Unto Nevalaisen muistoksi. Ohjelmassa oli m. m. runo ja muistokirjoitus, molemmat hänelle omistettuja.

Kesällä olimme hajaantuneina ympäri maaseudulle, joten kesän aikana ei kokouksia pidetty. Kesällä saimme kuulla, että naapuripitäjässämme Rantasalmella oli herännyt harrastus teosofiaan. Kirjastostamme pyydettiin sinne kirjoja lainaksi, mutta syksyllä olivat he jo perustaneet oman kirjaston.

Syksyllä jatkoimme taas kokouksiamme, ja järjestimme silloin niin, että looshi-kokous päätettiin pitää joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 12 päivällä ja lukupiiri kaikkina muina jälleläolevina paitsi yhtenä sunnuntaina. Kävimme läpi Pekka Ervastian «Jeesuksen salakoulun» ja Mabel Collinsin «Kultaisten porttein läpi».

Ylisihteerikysymystä olemme myöskin pohtineet ja olemme murhemielin todenneet sen eripuraisuuden ja rikkinäisyyden, mikä seurassamme vallitsee. Onpa kuin olisi meidät korkeammalta taholta pantu koetukselle: näyttäkää, löytyykö sopusointua keskellänne! Ei, sitä ei löydy, me emme ole vielä kasvanut tiedossa, vaan olemme kuin pahankuriset lapset, jotka ovat nousseet kasvattajiaan vastaan. Meiltä puuttuu hartautta ja kunnioituksen tunnetta. — Kokouksissa käyneet jäsenemme ovat yksimielisesti aikoneet kannattaa Pekka Ervastia ylisihteeriksi tinkimättä vähääkään hänen vaatimuksistaan. Se, jolle on annettu niin paljon tietoa ja viisautta kuin hänelle, ei koskaan käytä rajottamatontakaan valtaa itsekkäisiin tarkoituksiin, vaan on tekevä kaikkensa, johtaakseen eripuraisen katroansa onnellisesti kompastuksista oikealle tielle. Koettakaamme ajatuksissamme olla hänelle kiitollisia.

Savonlinnan looshin puolesta:

Lyyli Kolkkala.
(puheenjohtaja)

RAUHA OULUSSA.

Motto: «Kantakaamme toistemme kuormat, ja niin Te täytätte Kristuksen lain.»

Rauha-looshi perustettiin tammik. alussa 1918, jäseniä liittyi perustettaessa 8, joista 6 naista ja 2 miestä.

Kokouksia pidettiin heti perustamispäivästä joka sunnuntai klo 4—6 iltap. vuorotellen eri jäsenten luona.

Vaan kansalaissodan syttyessä ja sen aiheuttamien sissäisten melskeiden vuoksi oli Rauhan ulkonainen toiminta talvenajalla jonkun aikaa seisauksissa, vaan syyspuolella vuotta on looshiin kokoukset sekä muu toiminta ollut säännöllistä.

Kokoukset on tavallisesti aljettu pianonsoitolla, minkä jälkeen on pidetty hiljainen mietiskelyhetki lauseesta: «Kun kaksi tai kolme kokoontuu minun nimeeni, niin siinä minä olen heidän keskellään». Tämän jälkeen on mietitty edellisessä kokouksessa valittua aihetta minkä johdosta on keskusteltu.

Kolmantena ohjelmanumerona on ollut pieni esitelmä, minkä on vuoroin joku jäsenistä pitänyt, itse valitsemastaan aiheesta, etupäässä jostain Teosofisesta elämänkysymyksestä.

Lopuksi on luettu ja tutkittu jotain Teosofista kirjaa, kuten Karmaa y. m.

Looshin yhteydessä on vielä talven ajalla työskennellyt Teosofinen ompeluseura, missä on myös käytetty henkistä ja seurattavaa ohjelmaa.

Alulle on myös pantu Teosofisen lainakirjaston perustaminen Rauha-looshiin yhteyteen.

Raskaat ja veriset oli ajat, vihan ja eripuraisuuden pauhaavat aallot ja rakkauttomuuden jäätävät vihurit temmelsivät yli maailman Rauha-looshiin syntyessä, vaan perustajat uskalsivat katsoa yli kaiken tuon kaamean kuolon pimeyden ja raatelevan synkän yön, toivossa ja varmassa luottamuksessa, että rakkaus ja veljes-rauha vielä löytyy kaiken tuon synkän pimeyden takana. Ja niin rohkein mielin ja toivorikkain sydämin perustettiin Rauha-looshi, rauhan ja rakkauten valoisissa ja toivorikkaissa merkeissä. Ja niin edelleenkin, on Rauha-looshiin tarkoituksena ja ohjelmana, pysyä uskollisena Teosofian alkuperäisille ihanteille, sekä Teosofisen seuran ensimmäisille tehtäville. Sekä olla vain henkisesti yksilöiden parantajana, sisäisesti pysyen erillään kaikesta riitelevästä ja hajottavasta politiikasta sekä puolue- ja valta-pyyteistä, sillä maailmaa kokonaisuudessaan me emme ai-neesta taistelemalla ja sitä anastamalla, emmekä ajallista val-

taa kädestä käteen siirtämällä voi koskaan parantaa, emmekä hyväksi tehdä. Vaan yksilöitä henkisesti kohottamalla ja Teosofisesti sivistämällä me voimme parantaa, ja sikäli kun tuhansia yksilöitä paranee, niin sikäli myös paranee yhteiskuntakin.

«Eloa on paljo, mutta henkisiä työmiehiä on vähän» ja saamme olla varovaisia ettei ajan hurmaava henki niitäkin valituita eksytä pois kutsumuksestaan, sillä näyttää, että on tahtonut valitutkin tulla eksytetyksi Elohimin palvelukseen. Oi valvokaamme ettemme eksy yön pimeydessä.

Oulussa, helmikuun 6 pnä 1919.

Sofia Hissa.
(puheenjohtaja)

MUUT LOOSHIT eivät ole lähettäneet vuosikertomuksiaan.

Suomen Teosofisen Seuran virkailijat:

Toht. JOHN SONCK, *Ylisihteeri.*

Hallitus:

JOHN SONCK, *puheenjohtaja.*
OLGA SALO, *varapuheenjohtaja.*
KYLLIKKI IGNATIUS.
ANTTI AHO, *pöytäkirjuri.*
HELMI JALOVAARA.
JUSSI SNELLMAN.
HILDA PIHLAJAMÄKI.

Varajäsenet:

YRJÖ LEHTINEN.
NIILO RAUVALA.
EDVARD HAPPONEN.
EMIL PAASONEN.

OLGA SALO, *taloudenhoitaja.*
KYLLIKKI IGNATIUS, *Veljesrahaston hoitaja.*
HELMI JALOVAARA, *looshisihteeri.*
EDVARD HAPPONEN, *Kannatusrahaston sihteeri.*
MAGDA ASPELIN, „ *hoitaja.*

Redaktören Herr Pekka Ervast
 Epilä. Adress: Palttonen

